Milliyet

ÇOCUK

17 Ekim 1983 • Sayı: 42 • 50 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

BİLGİNLER ve BULUŞLAR ANSİKLOPEDİSİ
Eki ile

Mac Coy

İ. Ömer Muz

ÇOCUKLARA MİJDE!

SEVGİLİ ÇOCUKLAR,
KİRLENMESİN ELİNİZ YÜZÜNÜZ,
TEMİZ OLSUN YAPTIĞINIZ İŞİNİZ,
SEVİNSİN ÖĞRETMENİNİZ
KIZMASIN ANNENİZ,
YAPIŞTIRMAK İÇİN KULLANINCA ÇEKO LOLO
GÜZEL KOKSUN ODANIZ,
BAŞARILI GEÇSİN GÜNÜNÜZ.

ÇEKO
LOLO
"MİS GİBİ ÇOCUKLARA"

Çeko LOLO
ÇUHADAROĞLU kimya SANAYİ VE TİCARET A.Ş 'nin, bir ürünüdür.

Genel dağıtım: Ülkü Kırtasiye Tic. ve Sanayi A.Ş. Tel:520 53 60

Pebaş

Milliyet
ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Teknik Sekreterler:
AYSEL UĞUR
NACİ ÖZDAĞLI

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
526 83 86

Abone ve Satış İçin Başvuru:

Milliyet Çocuk Dergisi — Satış Servisi, Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon:
528 42 67

Abone Koşulları:
Yıllık: 2990.— TL.
Altı Aylık: 1495.— TL.

Milliyet Yayın A.Ş. Ayazağa Ofset Tesisleri'nde hazırlanmış ve basılmıştır.

Türkiye'de Satış Fiyatı:
50 Lira

Kıbrıs'ta Satış Fiyatı:
70 Lira

17 Ekim 1983

Yıl: 13 Sayı: 42 Cilt: 6

bizden size

MAC COY'UN YENİ SERÜVENİ

BİZE gelen mektupların büyük bir bölümünde, okurlarımızın eski dost "Mac Coy"un yeni bir serüvenini yayımlamamız isteniyordu. Biz de bu okurlarımızın dileklerini yerine getirerek, yayımı geçen sayımızda sona eren, "Kaptan Hawker" adlı çizgi-romanımızın yerine bu sayımızda eski dost "Mac Coy"un, Beyaz Ölüm adlı severek okuyacağınıza inandığımız bir serüvenine başlıyoruz sevgili okurlarımız.

Ayrıca yeni çizgi-romanlarımız, "Devlerin Öfkesi" ile, "Basketbol" çizgi-romanımız için yolladığınız mektuplara teşekkür ederiz.

ÖYKÜMÜZ Celal Özcan'dan. Çocuk yazının başarılı isimlerinden biri olan Özcan'ın önceki öykülerini dergimizde okumuştunuz. Onun, "Kayapınarlı Sinan" adlı öyküsünü de severek okuyacağınızı umuyoruz.

YENİ cildimizle birlikte, dergimizde kullandığımız özel rengimizi de değiştirdik sevgili okurlarımız. Önümüzdeki sayılarımızda, özel rengimizi seçmek için yaptığımız ankette, kitap kazanan okurlarımızın isimlerini açıklayacağız.

Esenlik dileklerimizle...

okurun sesi

*BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul** adresine bekliyoruz.*

Derginizi 1980 yılından beri devamlı alıyorum. Son iki yıldır yurt dışında, olmama rağmen bu alışkanlığı sürdürüyorum. Mırnav, Cimcime ve fıkraları çok seviyorum. Ansiklopedi eklerinizi çoğaltmanızı istiyorum.

Çiğdem Sönmez (New York)

Derginizi sürekli alıyorum ve çok beğenerek okuyorum. Sizden illerimizi tanıtıcı bir ansiklopedi yayınlamanızı istiyorum.

Güler Tuğ (İstanbul)

Derginizi uzun süredir almaktayım. Sizden ricam el becerileri, satranç köşesi, pul kolleksiyonu gibi köşeler yayınlamanızdır. Ayrıca Bilginler ve Buluşlar ansiklopedisinden sonra, Uzay Ansiklopedisi, Türk yazarlarını anlatan bir ansiklopedi veya Bitkiler ve Hayvanlar Ansiklopedisi yayınlarsanız çok sevinirim.

Ayşe Kılıçarslan (Ankara)

Okurlarımızın övücü sözlerine teşekkür ederiz. Mektuplarınızın çoğunda yeni ansiklopedi ekleri yayınlamamızı istiyorsunuz. Bu ansiklopedimiz bittikten sonra yeni ansiklopedi ekleri vermeyi tasarlıyoruz.

Milliyet Çocuk Dergisi

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Siyah Kısrak 4-7
Ülkeleri Tanıyalım 8
Red Kit 9-12
Basketbol 13
Okunacak Kitaplar ... 14-15
Bilmece 16
Bob Morane..... 17-20
Bilmece 21
Monte Cristo 22-23
Sinema-TV 24-25
Çılgınlar Ormanı..... 26
Bilmece 27
Bilim-Teknik 28-29
Öykü 30-31
Barelli 33-36
Fıkra-Karikatür 37
Okurdan Okura 38-39
Yeni Gazete 40-41
Cimcime..... 42-45.

Kırk Ambar..... 46
Mac Coy 47-50

SİYAH KISRAK 4

ERTESİ HAFTA NEWYORK HAVA ALANINDA.

KENDİNE İYİ BAK ALEK. BANA SÖZ VER.

ELBETTE ANNE.

HİÇ ÜZÜLMEYİN EFENDİM, HERŞEY YOLUNDA GİDECEK...

ŞİMDİYE KADAR HİÇ KAZA YAPMADIK. KÖY, ADEN'DEN DEMİR YOLU İLE BİR GÜN UZAKLIKTA. BÜYÜK ÇÖLÜN SINIRINDA ESKİ BİR DOSTUM YILLARDIR ORADA OTURUYOR, BİZE HER TÜRLÜ YARDIMA HAZIR.

ALLAHIM! İNŞALLAH BAŞINA BİR ŞEY GELMEZ...

TASALANMA, BU YOLCULUK ONA İYİ GELECEK. SİYAH KISRAK GİTTİĞİNDEN BERİ ÇOK MUTSUZDU.

AIR FRANCE

BAYLAR İŞTE BÜYÜK SERÜVENİMİZ BAŞLADI. İLK DURAK PARİS...

...SONRA BEYRUT BEYRUT'TAN İRDÜN HAVA YOLLARI İLE ADEN'E KADAR GİDECEĞİZ.

YA ADEN'DEN SONRA?

ARTIK UÇAK YOK. ORADAN TRENLE SİZE SÖZÜNÜ ETTİĞİM KÖY HARİBVAN'A GİDECEĞİZ...

VE...VE ORADA ESKİ DOST GOGGİNS BİZİ BEKLİYOR.

YOLCULUK PLÂNLANDIĞI GİBİ OLAYSIZ GEÇTİ...

..VE ADEN'DE

ŞU KOLSUZ ADAMA DİKKAT ETTİNİZ Mİ? NEW YORK'TAN BERİ HEP YANIMIZDA OTURUYOR... VE HALA BURADA...

PEK DOĞAL OĞLUM ADAM BURALI.

BUNDA ŞAŞACAK BİR ŞEY YOK.

AMA HENRY, NEW YORK'TA MEMLEKETİNDEN ÇOK UZAKTAYDI. VE BURALILARDAN BİRİNİN SİYAH KISRAĞA DÜŞMAN OLDUĞUNU BİLİYORUZ.

ADEN HOTEL

ELBETTE. YARIN FORMDA OLMALIYIZ... HARİBVAN'A KADAR TREN YOLCULUĞU UZUN VE YORUCU OLMALI.

BİR GÜNLÜK BİR DİNLENME BİZE İYİ GELECEK HA?

ERTESİ SABAH...

İYİ... SİZ KAHVALTI EDENE KADAR BEN GERİ KALAN EŞYALARI ALAYIM...

OF!

OH! AFFEDERSİNİZ.

TERBİYE-SİZ ÇOCUK. DİKKAT ET. SENE.

!

AHH! O MADAL-YA!

İNSANLARI BÖYLE RAHATSIZ ETMEYE HAK-KIN YOK!

OLUR ŞEY DEĞİL! ÖTEKİLERE HABER VER-MELİYİM!

VAY CANINA!

NE? EMİN MİSİN? AYNI MADALYA MI?

BU ADAMA, HEMEN ONU NEREDEN BUL-DUĞUNU SORMA-LI...

BU BİR İŞE YARAMAZ HENRY, BİZE CEVAP VERMEYE-CEKTİR. SİYAH KISRAĞA SALDIRAN KİŞİ HAKKINDA HİÇ BİR KANIT YOK ELİMİZDE.

M'MM...

BEN ONUN OLDU-ĞUNDAN EMİ-NİM...

POLİSE HABER VERME-MİZ GEREK.

BURASI AMERİKA DEĞİL ALEK, BU MASAL POLİSİ GÜLDÜRMEK-TEN BAŞKA İŞE YARAMAZ.

O HALDE NE YAPMALI?

SAKİN OLMA-LIYIZ. ÖNCE KA-RARLAŞTIRDIĞIMIZ GİBİ HARİBVAN'A GİDEN TRENE Bİ-NELİM.

BİR SÜRE SONRA...

HER ŞEY YOLUNDA. JO'YA TELEFON ETTİM. BİZİ İSTASYONDA BEKLEYECEK.

BİZE BİR KILAVUZ BULABİLİR Mİ?

ANLADIĞIM KADARIYLA BU KOLAY OLMAYACAK. GEÇMEK ZORUNDA OLDUĞUMUZ KAYALIK BÖLGEDE YALNIZCA KÜÇÜK KABİLELER VARMIŞ.

... VE BİR KILAVUZ BULMAK HAYLİ ZORMUŞ...

SANA YARDIM EDEYİM ALEK.

YOLCULUK KOLAY OLMAYACAK.

HER NE OLURSA OLSUN GARİP BİR RASLANTI. BU ADAM KİM OLABİLİR?

HİÇ OLMAZSA OTELDEN, İSMİNİN İBNİ-HALDUN OLDUĞUNU ÖĞRENDİK.

BUNUN BİZE BİR YARARI YOK... PEKİ YA O MADALYA NE ANLAMA GELİYOR?

BENİM FİKRİMİ SORARSANIZ GİZLİ BİR TOPLULUĞUN İŞARETİNE BENZİYOR BU...

KORKUNÇ BİR SICAKTA YOLCULUK DEVAM EDİYORDU. KAHRAMANLARIMIZ BOL BOL KONUŞTULAR. İBNİ-HALDUN KİMDİ?.. SİYAH KISRAĞI O MU ÖLDÜRMEK İSTEMİŞTİ? AMACI NEYDİ? ÇOLAK ADAMLA EBU BİN İSHAK ARASINDA BİR İLGİ VAR MIYDI?

... BÜTÜN BU SORULAR YANITSIZ KALIYORDU...

ÜLKELERİ TANIYALIM

HİNDİSTAN

Devlet Adı: Bhartiya Ganrajya or Bharat ka Ganatantra, the Republic of India (Hindistan Cumhuriyeti).
Nüfus: 638.388.000 (1978).
Alan: 3.287.590 kilometre kare.
Dil: Hintçe, Bengalce, Malezce.
Din: Hindu, Müslüman, Hıristiyan.
Başkent: Yeni Delhi.
Önemli Kentler: Bombay, Delhi, Kalküta, Haydarabad, Ahmedabad.
En Yüksek Dağ: Nanda Devi.
Önemli Akarsular: Ganj ve Tributaries, Brahmaputra.
İklim: Kuzey kesimleri çok soğuk, güneyde tropikal iklim.
Para Birimi: Hindistan rupee.
Telefon Sayısı: 2.247.187 (1978).
Radyo Sayısı: 14.908.097 (1975).
TV Sayısı: 314.155 (1975).

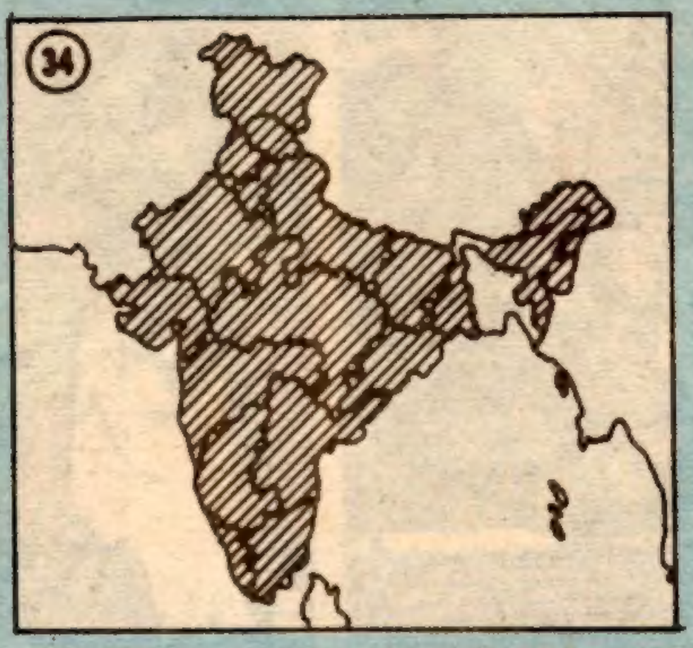

Karayollarının Uzunluğu: 1.232.300 kilometre.
Demiryollarının Uzunluğu: 61.388 kilometre.
Ortalama Hayat Uzunluğu: Erkeklerde 50 yıl, kadınlarda 48 yıl.

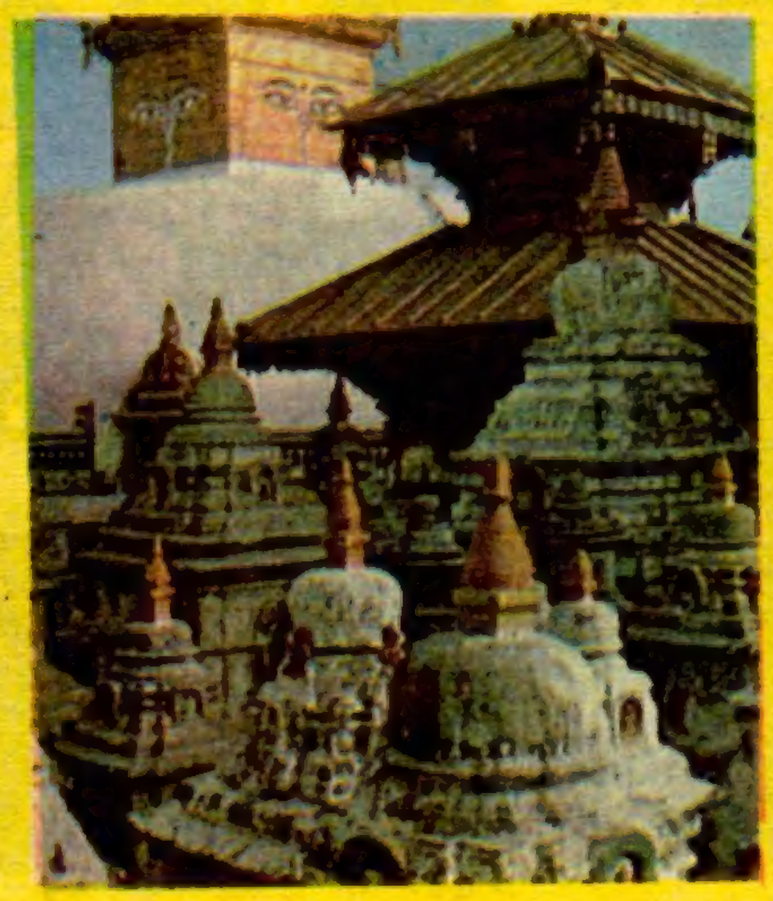

NEPAL

Devlet Adı: Sri Nepala Sarkar (Nepal Krallığı).
Nüfus: 13.421.000 (1978).
Alan: 140.797 kilometre kare.
Dil: Nepalce.
Din: Hindu, Budist ve Müslüman.
Başkent: Katmandu.
Büyük Kentler: Morang, Lalitpur, Patan.
En Yüksek Dağ: Nepal Himalaya (Mount Everest 8848 metre).
Önemli Akarsular: Karnali, Naryani, Kosi.
İklim: Çok soğuk ve karlı.
Para Birimi: Nepal rupee.
Telefon Sayısı: 9425 (1978).
Radyo Sayısı: 80.000 (1975).

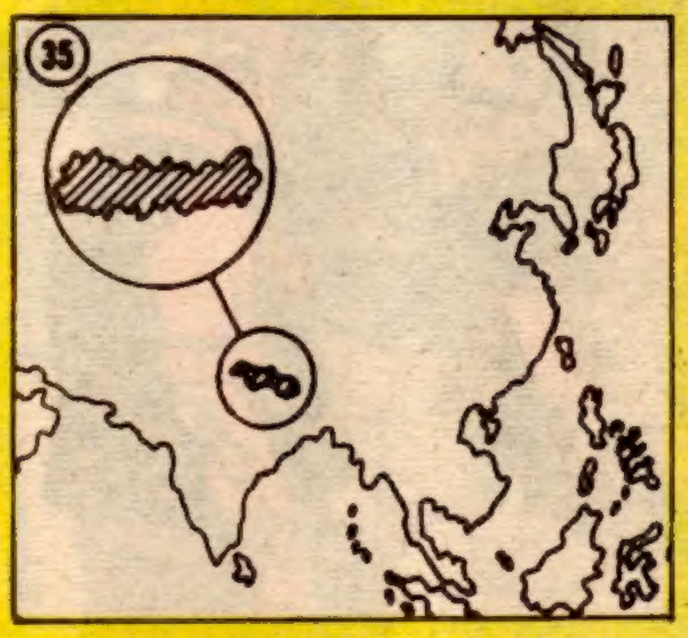

Karayollarının Uzunluğu: 4195 kilometre.
Demiryollarının Uzunluğu: 101 kilometre.
Ortalama Hayat Uzunluğu: Erkeklerde 42 yıl, kadınlarda 45 yıl.

BURMA

Devlet Adı: Pyidaungsu Socialist Thammada Myanma Nainggnan (Burma Sosyalist Cumhuriyeti).
Nüfus: 32.205.000 (1978).
Alan: 676.552 kilometre kare.
Dil: Burmaca, İngilizce.
Din: Budist, Müslüman.
Başkent: Rangun.
Önemli Kentler: Mandalay, Moulmein, Bassein.
En Yüksek Dağ: Hkakado Razi.
Önemli Akarsular: Irrawaddy, Salween, Sittang.
İklim: Mart-Nisan sıcak, Mayıs-Ekim ılık, Kasım-Şubat soğuk.
Para Birimi: Kyat.
Telefon Sayısı: 32.616 (1978).
Radyo Sayısı: 659.000 (1974).

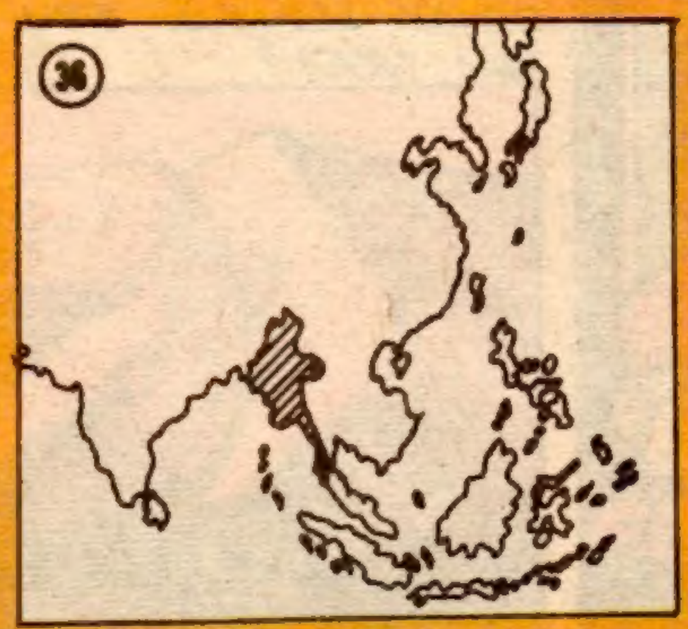

Karayollarının Uzunluğu: 21.745 kilometre.
Demiryollarının Uzunluğu: 3137 kilometre.
Ortalama Hayat Uzunluğu: Erkeklerde 48 yıl, kadınlarda 51 yıl.

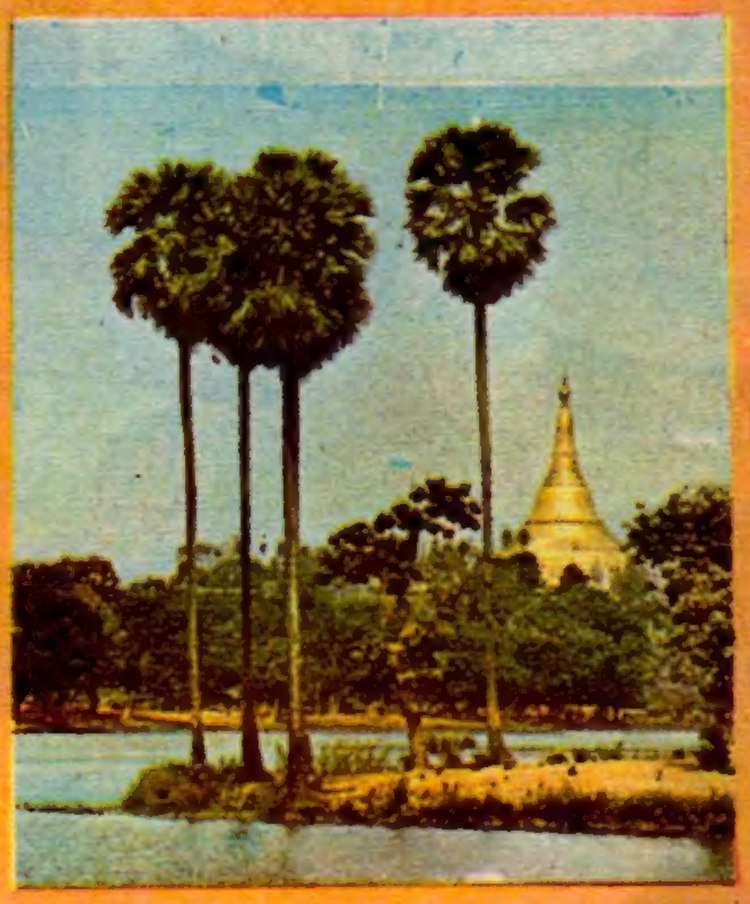

RED KİT

Harikalar Sirki

4

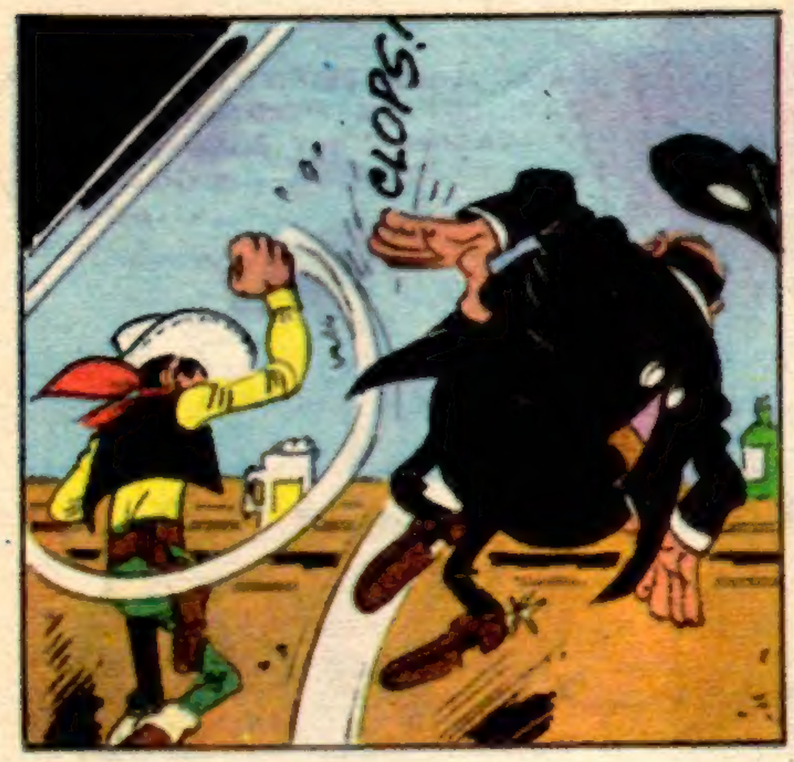

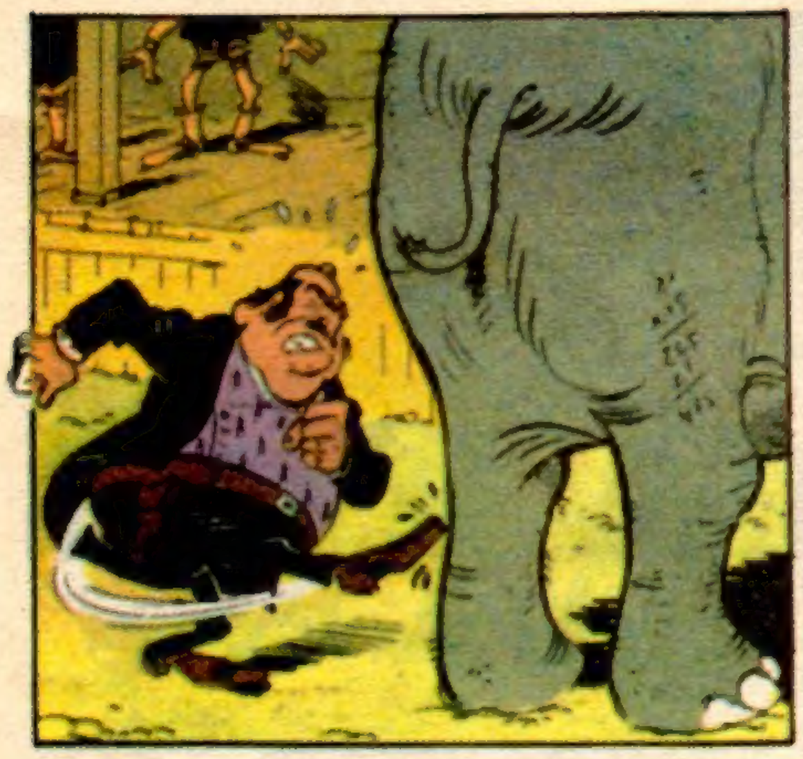

FİFDEN BUNUN İNTİKAMINI AFMAFFAM BANA DA **FINK** DEMESİNLEF!

PATRON! ELMAS DİŞİNİ BULDUM.

HEPİNİZ HARİKALAR SİRKİNE GELİN

BİF DAHA BUNLAFDAN FÖF EDEN OLUFFA GEBEFTİFİM.

BU ARADA KALE YAKINLARINDA...

BU **ZINK** DENEN ADAMLA PEK ANLAŞAMAYACAĞIZ GALİBA. ADAM, KASABANIN AĞASI... EN İYİSİ ÇEKİP GİTMEK...

HAKLISIN RED KİT. GİDELİM.

HAYIR! BANA KAFA TUTACAK PATRON DAHA ANASINDAN DOĞMADI!

EH! BU DURUMDA BİZİM İÇİN DUA EDERSİN, DEĞİL Mİ RED KİT?

NEDEN BİZİMLE KALMIYORSUN?

HARİKA BİR FİKİR BU! ÇOK İYİ SİLÂH KULLANIYOR VE İYİ ATA BİNİYORSUN! SANA SİRK DÜNYASINDA İYİ BİR YER KAZANDIRABİLİR BU!

YA DA TAHTALI-KÖYDE!

MADEM O KADAR İSRAR EDİYORSUNUZ KALAYIM. BARI!

ÖYLEYSE DOĞRU RESMİ GEÇİT'E!

ZAVALLI ANNEM BENİ BÖYLE GÖRSEYDİ, UTANCINDAN SUÇUK OLURDU HERHALDE

AİLE KASA

HEY PATRON! PALYAÇOLAR SOKAKTA DOLAŞIP İLÂN DAĞITIYORLAR!

?!?!?..

HADİ ÇOCUKLAR! SUNLARI BİRAZ KORKUTALIM.

İŞTE ORADALAR!

EVE GİDELİM BÜYÜKBABA, BURASI TEKİN DEĞİL.

AMA BEN SİRK'İ GÖRMEK İSTİYORUM.

LÜTFEN YOLDAN ÇEKİLİN BAYLAR! ARKADAŞLARIM İLÂN DAĞITACAKLAR!

BURADAN GİTMEZSENİZ, ASIL SİZİ BEN DAĞITACAĞIM!

SİZE DAHA ÖNCE SÖYLEDİM AMA BENİ DİNLEMEDİNİZ!

SAKİN OL YAVRUM! SİNİRLENME!

HEY! DURDUR ŞU CANAVARI!

KAFASI KIZDI MI SÖZ DİNLEMEZ! AKLINIZ VARSA DAHA HIZLI KOŞUN!

YIP-PEEE!!..

HADİ DÜLDÜL, KIPIRDA BİRAZ!

SANA DURDUR ŞUNU DEDİM!

TAMAM YAKALADIK! ŞİMDİ FREN YAP!

HAYIIIRRR!

AV NASIL GEÇTİ PATRON!

CRRRAC!!!

JUMBO, ÇABUK BURAYA GEL!

HADİ YAVRUM JUMBO! BAK GÖRÜYORSUN KİMSE YOK. SEN YALNIZCA SERAP GÖRDÜN! ONLAR KÜÇÜK PEMBE ADAMLARDI

ZİNK'İN BÜROSUNDA...

GİTTİ Mİ O DEV?

Sürecek

BASKETBOL Nasıl Başladı? Nasıl Gelişti? 2

AVRUPA'DA OKULLARDA ÇOK OYNANAN YAKAR TOPUN YERİNİ YAVAŞ YAVAŞ BASKETBOL ALDI.

O SIRADA SPORCULAR BU OYUNA RİPOPO DİYORLARDI. SPOR ARGOSUNDA BU DEYİM ÇOCUKSU VE KOLAY OYUN DEMEKTİR.

1914-1918 YILLARI ARASINDA AMERİKAN ORDUSUNUN YURTLARI SPOR MERKEZLERİNE BENZİYORLARDI. SPRİNGFİELD'DE BAŞLAYAN BU OYUN, GELİŞTİRİLEN TAKTİKLER, İLERLEYEN TEKNİKLERLE DAHA CANLI OLDU VE SEYİRCİLERİN İLGİSİNİ ÇEKMEYE BAŞLADI.

4

1932 YILINDA AVRUPALI BASKETBOL İDARECİLERİ, LYON KENTİNDE TOPLANARAK F.İ.B.A 'YI KURDULAR. MERKEZ OLARAK DA CENEVRE'Yİ SEÇTİLER.

CENEVRE'Yİ SEÇELİM.

EVET, HEMEN İLK AVRUPA ŞAMPİYONASINI DÜZENLİYELİM.

1935 'TE F.İ.B.A'NIN MERKEZİ CENEVRE'DE 1. AVRUPA BASKETBOL ŞAMPİYONASI DÜZENLENDİ KATILAN 10 DEVLET İÇİNDE LETONYA BİRİNCİ OLDU.

BELÇİKA
FRANSA
İSPANYA
İTALYA
ÇEKOSLOVAKYA
MACARİSTAN
ROMANYA
BULGARİSTAN

BÖYLECE ULUSLARARASI KARŞILAŞMALAR BAŞLADI. ULUSLARARASI AMATÖR BASKETBOL FEDERASYONU F.İ.B.A BU SPORUN BÜTÜN DÜNYADA ÇOK SEVİLEN, YAYGIN BİR SPOR DALI OLMASI İÇİN HER TÜRLÜ ÇABAYI GÖSTERMEYE BAŞLADI...

5

AMERİKALILARIN ÇIKARDIĞI OYUNU SEYİRCİLER HAYRANLIKLA İZLEDİLER. ÇOK İYİ HAZIRLANMIŞ BU SPORCULARIN BAŞINDA LUKİNAS İSİMLİ 2.07 LİK BİR DEV VARDI. FİNALDE KANADA'YI 19-8 YENEN AMERİKALILAR, İLK ALTIN MADALYAYI KAZANDILAR.

BERLİN 1936
16 AGUSTOS
OLİMPİYAT OYUNLARI

BASKETBOL, OLİMPİK BİR SPOR OLARAK İLK KEZ 1936 BERLİN OYUNLARINDA TANINDI 28 ÜLKE BASKETBOL TURNUVASINA KATILDI.

DÜNYA SPORUNA YENİ BİR DAL KAZANDIRAN PROFESÖR NAISMITH, GÖZYAŞLARI İÇİNDE KAZANDIKLARI ZAFERİ KUTLUYORDU... SOVYETLER BİRLİĞİ ŞAMPİYON OLMAYI TAM YİRMİ YIL BEKLEDİ. 1972 MÜNİH OLİMPİYATLARI'NDA SON ÜÇ SANİYEDE ALEXANDRE BELOV'UN BASKETİYLE AMERİKALILARI (51-50) YENEREK ALTINA KAVUŞTU. BU SONUÇ, HARARETLİ TARTIŞMALARA YOL AÇACAKTI. MASA HAKEMİ YA DA BAŞHAKEM HATASI, AMA HER NE HAL OLURSA OLSUN AMERİKA YENİLMEZLİK ÜNVANINI KAYBETMİŞTİ...

6

HAZIRLAYAN:
Hikmet
ALTINKAYNAK

REFİK HALİT KARAY

Refik Halit Karay, 15 Mart 1888'de İstanbul'da doğdu. Maliye başveznedarı Mehmet Halit Bey'in oğludur. Annesi Kırım Hanları soyundan gelir. İlköğrenimini kışları Vezneciler'deki **Şems-ül Maarif**'te, yazları Göztepe'deki **Taş Mektep**'te tamamladı. Sonra **Galatasaray**'a girdi, ertesi yıl da **Hukuk Mektebi**'ne başlayarak bir yıl devam etti. **Refik Halit,** bu yıllarda gazetecilik hayatına atıldı, **Servetifünun** dergisine çeviriler yaptı, **Tercüman-ı Hakikat** gazetesinde çalıştı. 1909'da **Fecr-i Âti** topluluğuna katıldı. Aynı yıl iki hafta çıkabilen **Son Havadis** gazetesine geçti, **Kirpi** takma adıyla **Kalem** ve **Cem** mizah dergilerinde yazılar yazarak ününü genişletti. İttihat Terakki'yi ve ileri gelenlerini taşlayan yazılarından ötürü Mahmut Şevket Paşa'nın da öldürülmesinden sonra Sinop'a sürülenler arasında yer aldı. Orada evlendi. Sonra Çorum'a, Ankara'ya, Bilecik'e nakledildi. Ömer Seyfettin ve Ziya Gökalp aracılık ederek İstanbul'a gelmesi sağlandı (1918). **Robert Kolej'e Türkçe öğretmeni** olarak girdi. Bir yıl kadar çalıştı. **Yeni Mecmua**'da, **Vakit**'te, **Tasvir-i Efkâr** ve **Zaman**'da makaleler yazdı. Siyasal hayata atılıp **Hürriyet ve İtilâf Fırkası** genel merkez üyesi oldu. **Sabah** gazetesi başyazarlığı yaptı. **Alemdar** ve **Peyamı Sabah** gazetelerinde yazdı. Damat Ferit Paşa kabinesi devrinde Posta-Telgraf Umum Müdürü tayin edildi (1919). **Aydede** mizah dergisiyle büyük ün yaptı. Ulusal Kurtuluş Savaşı sonrasında **"millî mücadeleye"** karşı yazıları ve hareketleri yüzünden "yüzellilikler" listesine alındı ve yurdu terketmek zorunda kaldı. 1938'de af yasası çıkıncaya kadar 16 yıl Beyrut ve Halep'te sürgün hayatı yaşadı. Yurda dönüşünden sonra orada yazdığı 19 ciltlik külliyatı yayımlandı. **Aydede**'yi ikinci kez çıkardı. İçlerinde **Tan**'ın da yer aldığı bazı gazetelerde yazılarını yayımladı. XX. yüzyıl Türkiye Türkçesi'ni büyük bir ustalıkla kullanan hikâye ve roman yazarı **Refik Halit,** 18 Temmuz 1965'te İstanbul'da öldü.

ESERLERİ

Hikâyeleri: Memleket Hikâyeleri (1919), Gurbet Hikâyeleri (1940).

Bir perdelik oyunu: Deli (1939).

Mizah, hiciv, fıkra, deneme, sohbet ve anı kitapları: Kirpinin Dedikleri (1916), Agop Paşa'nın Hâtıratı (1918), Ay Peşinde (1918), Sakın Aldanma, İnanma, Kanma (1919), Tanıdıklarım (1922), Guguklu Saat (1922), Bir Avuç Saçma (1939), Bir İçim Su (1939), İlk Adım (1941), Üç Nesil Üç Hayat (1943), Minelbâb İlelmihrab (1964).

Romanları: İstanbul'un İçyüzü (1920), Yezidin Kızı (1939), Çete (1939), Sürgün (1941), Anahtar (1947), Bu Bizim Hayatımız (1950), Nilgün (Üç cilt 1950-1952), Yeraltında Dünya Var (1953), Dişi Örümcek (1953), Bugünün Saraylısı (1954), İkibin Yılın Sevgilisi (1954), İki Cisimli Kadın (1955), Kadınlar Tekkesi (1956), Karlı Dağdaki Ateş (1956), Dört Yapraklı Yonca (1957), Sonuncu Kadeh (1965).

Refik Halit Karay

KİTABIN KONUSU

Memleket Hikâyeleri, Refik Halit Karay'ı üne kavuşturan, adını yaygınlaştıran önemli bir eseridir. Önemi o güne kadar tek tük Ömer Seyfettin'de görülen **Anadolu hayatını dile getirmesindendir.** Daha sonra Cumhuriyet'ten sonra büyük bir gelişme gösterecek olan Anadolu yazarlığının öncülüğünü Refik Halit yapar. Bir kitap dolusu hikâyeyle Refik Halit, Anadolu gerçeğini edebiyata sokar. Anadolu gerçeği, insanları, manzaraları, gelenek ve görenekleriyle bir peyzaj gibi okuru büyüler. Yalnızca okuru büyülemekle kalmaz, çağdaşı yazarları da etkileyerek, Anadolu gerçeklerine ilgi duymalarını sağlar. İşte **Memleket Hikâyeleri,** Anadolu'yu pek çok yönüyle ortaya koyan, güçlü bir gözlemin, sağlam bir yazı üslubunun Maupassant hikâye anlayışıyla ortaya konan ürünleridir.

Yazarlığı/Hikâyeciliği/Romancılığı

Refik Halit Karay, "Yeni Lisan" akımına hizmeti geçmiş, konuşma dilini yazıda da benimsemiş usta bir yazar. Özellikle İstanbul halkının en güzel Türkçesini geliştirmiştir. Hikâye ve romanları yanında mensur şiir, makale, anı, fıkra, sohbet ve tiyatro alanında da eserler vermiştir.

Refik Halit, hikâye ve romanlarıyla **gözleme büyük bir önem veren, hiçbir teze bağlanmayan, çevre betimlemeleri içersinde olayları bir ressam özeniyle dile getiren bir özelliğe sahiptir.** Romancılığı konusunda şunları söyler: **"Bu yolda benim kendime göre bir kaidem vardır. Meselâ romancılığım söz konusu ise onu adileştirmemek ve çok yükseltmemek. Bunlar arasında orta bir okuyucuya hitap etmek. Yaptığım bu fedakârlık bu tezimden ileri geliyor. Bu tarz hareket aynı zamanda eserin rağbet derecesini arttırıyor, daha fazla maddî fayda sağlıyor. Bu yüzden romanlarım, gazeteler ve kitapçılar tarafından daha çok aranıyor. Zaten hiçbir zaman büyük edebiyat yapmak... istemedim."**

ESKİCİ

Vapur rıhtımından kalkıp tâ Marmara'ya doğru uzaklaşmaya başlayınca yolcuyu geçirmeye gelenler, üzerlerinden ağır bir yük kalkmış gibi ferahladılar.

— Çocukcağız Arabistan'da rahat eder.

Dediler, hayırlı bir iş yaptıklarına herkesi inandırmış olanların uydurma neşesiyle, fakat gönülleri isli, evlerine döndüler.

Zaten babadan yetim kalan küçük Hasan, anası da ölünce uzak akrabaları ve konu komşunun yardımıyla halasının yanına, Filistin'in ücra bir kasabasına gönderiliyordu.

Hasan vapurda eğlendi; gırıl gırıl işleyen vinçlere, üstleri yazılı cankurtaran simitlerine, kurutulacak çamaşırlar gibi iplere asılı sandallara, vardiya değiştirilirken çalınan kampanaya bakarak çok eğlendi. Beş yaşında idi; peltek, şirin konuşmalarıyla da güvertede yolcularını epeyce eğlendirmişti.

Fakat vapur, şuraya buraya uğrayıp bir sürü yolcu bıraktıktan sonra sıcak memleketlere yaklaşınca kendisini bir durgunluk aldı: Kalanlar bilmediği bir dilden konuşuyorlardı ve ona İstanbul'daki gibi:

— Hasan gel!

— Hasan git!

Demiyorlardı; ismi değişir gibi olmuştu. Hassen şekline girmişti:

— Taal hun yâ Hassen.

Diyorlardı, yanlarına gidiyordu.

— Ruh yâ Hassen...

Derlerse uzaklaşıyordu.

Hayfa'ya çıktılar ve onu bir trene koydular.

Artık ana dili büsbütün işitilmez olmuştu. Hasan köşeye büzüldü; bir şeyler soran olsa da susuyordu, yanakları pençe pençe, al al olarak susuyordu. Portakal bahçelerine dalmış, göğsünde bir katılık, gırtlağında lokmasını yutamamış gibi bir sert düğüm, daima susuyordu.

Fakat hem pür nakıl çiçek açmış, hem yemişlerle donanmış güzel, ıslak bahçeler de tükendi; zeytinlikler de seyrekleşti.

Yamaçlarında keçiler otlayan kuru, yalçın, çatlak dağlar arasından geçiyorlardı. Bu keçiler kapkara, beneksiz kara idi; tüyleri yeni otomobil boyası gibi aynasız bir cilâ ile, kızgın güneş altında, pırıl pırıl yanıyordu.

Bunlar da bitti; göz alabildiğine uzanan bir düzlüğe çıkmışlardı; ne ağaç vardı, ne dere, ne ev! Yalnız ara sıra kocaman kocaman hayvanlara rastgeliyorlardı; çok uzun bacaklı, çok uzun boylu, sırtları kabarık, kambur hayvanlar trene bakmıyorlardı bile... Ağızlarında beyazımsı bir köpük çiğneyerek dalgın ve küskün arka arkaya, ağır ağır yumuşak yumuşak. iz bırakmadan ve toz çıkarmadan gidiyorlardı.

Çok sabretti, dayanamadı, yanındaki askere parmağıyla göstererek sordu; o güldü:

— Gemel! Gemel! dedi.

Hasan'ı bir istasyonda indirdiler. Gerdanından, alnından, kollarından ve kulaklarından biçim biçim, sürü sürü altınlar sallanan kara çarşaflı, kara çatık kaşlı, kara iri benli bir kadın göğsüne bastırdı. Anasınınkine benzemeyen, tuhaf kokulu, fazla yumuşak, içine gömülüveren cansız bir göğüs...

— Yâ habibî! Ya aynî!

Halasının yanındaki kadınlar da sarıldılar, öptüler, söyleştiler, gülüştüler. Birçok çocuk da gelmişti; entarilerinin üstüne hırka yerine elbise ceket giymiş, saçları perçemli, başları takkeli çocuklar...

Hasan durgun, tıkanıktı; susuyor, susuyordu.

Öyle, haftalarca sustu.

Anlamaya başladığı Arapçayı, küçücük kafasında beliren bir inatla konuşmayarak sustu. Daha büyük bir tehlikeden korkarak deniz altında nefes almamaya çalışan bir adam gibi tıkandığını duyuyordu, yine susuyordu.

Hep sustu.

Şimdi onun da kuşaklı entarisi, ceketi, takkesi, kırmızı merkupları vardı. Saçlarının ortası, el ayası kadar sıfır makine ile kesilmiş, alnına perçemler uzatılmıştı. Deri gibi sert, yayvan tandır ekmeğine alışmıştı; yer sofrasında bunu hem kaşık, hem çatal yerine dürümleyerek kullanmayı beceriyordu.

Bir gün halası sokaktan bağırarak geçen bir satıcıyı çağırdı.

Evin avlusuna sırtında çuval kaplı bir yayvan torba, elinde bir ufacık iskemle ve uzun bir demir parçası, dağınık kıyafetli bir adam girdi. Torbasında da mukavva gibi bükülmüş bir tomar duruyordu.

Konuştular, sonra önüne bir sürü patlak, sökük, parça parça ayakkabı dizdiler.

Satıcı iskemlesine oturdu. Hasan da merakla karşısına geçti. Bu dört yanı duvarlı, tek kat, basık ve toprak evde öyle canı sıkılıyordu ki... Şaşarak, eğlenerek seyrediyordu: Mukavvaya benzettiği kalın deriyi iki tarafı keskin incecik, sapsız bıçağıyla kesişine, ağzına bir avuç çivi dolduruşuna, sonra bunları birer birer, İstanbul'da gördüğü maymun gibi avurdundan çıkarıp ayakkabıların altına çabuk çabuk mıhlayışına, deri parçalarını, pis bir suya koyup ıslatışına, mundar çanaktaki macuna parmağını daldırıp tabanlara sürüşüne, hepsine bakıyordu. Susuyor ve bakıyordu.

Bir aralık nerede ve kimlerle olduğunu keyfinden unuttu, dalgınlığından ana diliyle sordu:

— Çiviler ağzına batmaz mı senin?

Eskici başını hayretle işinden kaldırdı. Uzun uzun Hasan'ın yüzüne baktı:

— Türk çocuğu musun be?

— İstanbul'dan geldim?

— Ben de o taraflardan... İzmit'ten!

Eskicide saç sakal dağınık, göğüs bağır açık, pantalonu dizlerinden yamalı, dişleri eksik ve suratı sarı, sapsarıydı; gözlerinin akına kadar sarıydı. Türkçe bildiği ve İstanbul taraflarından geldiği için Hasan, şimdi onun sade işine değil, yüzüne de dikkatle bakmıştı. Göğsünün ortasında, tıpkı çenesindeki sakalı andıran kırçıl, seyrek bir tutam kıl vardı.

Dışsızlıkten peltek çıkan bir sesle tekrar sordu:

— Ne diye düştün bu cehennemin bucağına sen?

Hasan anladığı kadar anlattı.

Sonra Kanlıca'daki evlerini tarif etti; komşunun oğlu Mahmut'la balık tuttuklarını, anası doktora giderken tünele bindiklerini, bir kere de kapıya beyaz boyalı hasta otomobili geldiğini, içinde yataklar serili olduğunu söyledi. Bir aralık da kendisi sordu:

— Sen niye buradasın?

Öteki başını ve elini şöyle salladı: Uzun iş manasına... ve mırıldandı:

— Bir kabahat işledik de kaçtık!

Asıl konuşan Hasan'dı, altı aydan beri susan Hasan... Durmadan, dinlenmeden, nefes almadan, yanakları sevincinden pembe pembe, dudakları taze, gevrek, billûr sesiyle biteviye konuşuyordu. Aklına ne gelirse söylüyordu. Eskici hem çalışıyor, hem de ara sıra "Ha! ya? öyle mi?" gibi dinlediğini bildiren sözlerle onu söyletiyordu; artık erişmeyeceği yurdunun bir deresini, bir rüzgârını, bir türküsünü dinliyormuş gibi hem zevkli, hem yaslı dinliyordu; geçmiş günleri, kaybettiği yerleri düşünerek benliği sarsıla sarsıla dinliyordu.

Daha çok dinlemek için de elini ağır tutuyordu.

Fakat, nihayet bütün ayakkabılar tamir edilmiş, iş bitmişti. Demirini topraktan çekti, köselesini dürdü, çivi kutusunu kapadı, çiriş çanağını sarmaladı. Bunları hep aheste aheste yaptı.

Hasan, yüreği burkularak sordu:

— Gidiyor musun?

— Gidiyorum ya, işimi tükettim.

O zaman gördü ki, küçük çocuk, memleketlisi mini mini yavru ağlıyor... Sessizce, titriye titriye ağlıyor. Yanaklarından gözyaşları birbiri arkasına, temiz vagon pencerelerindeki yağmur damlaları dışarının rengini geçilen manzaraları içine alarak nasıl acele acele, sarsıla çarpışa dökülürse öyle, bağrının sarsıntılarıyla yerlerinden oynayarak, vuruşarak içlerinde güneşli mavi gök, pırıl pırıl akıyor.

— Ağlama be! Ağlama be!

Eskici başka söz bulamamıştı. Bunu işiten çocuk hıçkıra hıçkıra, katıla katıla ağlamaktadır; bir daha Türkçe konuşacak adam bulamayacağına ağlamaktadır.

— Ağlama diyorum sana! Ağlama.

Bunları derken onun da katı, nasırlanmış yüreği yumuşamış, şişmişti. Önüne geçmeye çalıştı amma yapamadı, kendisini tutamadı; gözlerinin dolduğunu ve sakallarından kayan yaşların, Arabistan sıcağıyla yanan kızgın göğsüne bir pınar sızıntısı kadar serin, ürpertici, döküldüğünü duydu.

(Gurbet Hikâyeleri, 1940)

bilmece? bulmaca

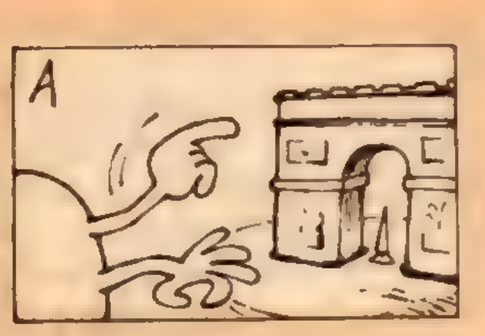

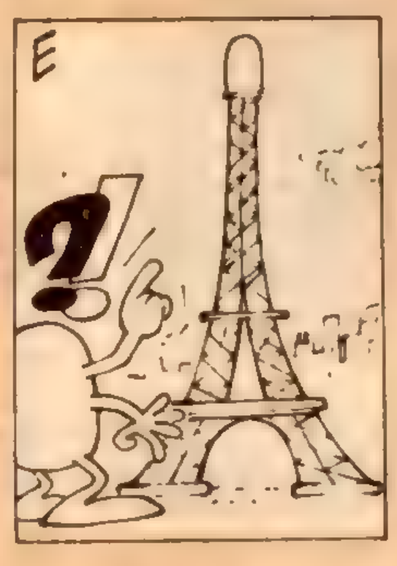

RESİMLER

Yukarıda gördüğünüz resimler arasında ikişer ikişer, ortak bir şekil bularak A'dan E'ye ulaşabilir misiniz? Örnek: A ve D'de üçgen.

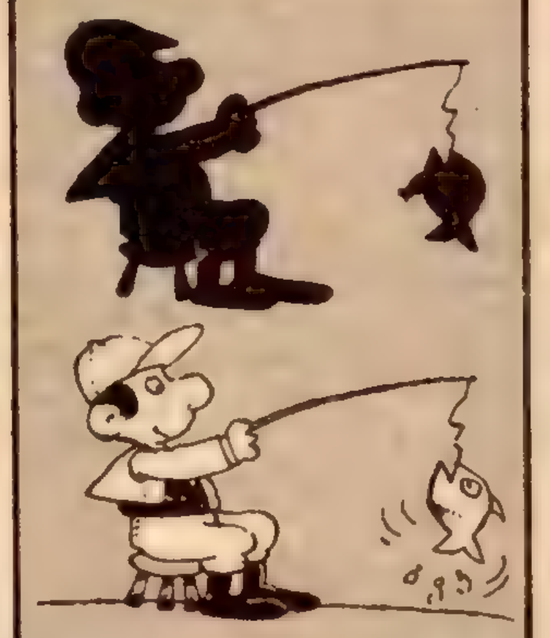

RESİM VE GÖLGESİ: Balıkçı ile gölgesi arasında bazı farklar vardır. Bulabilir misiniz?

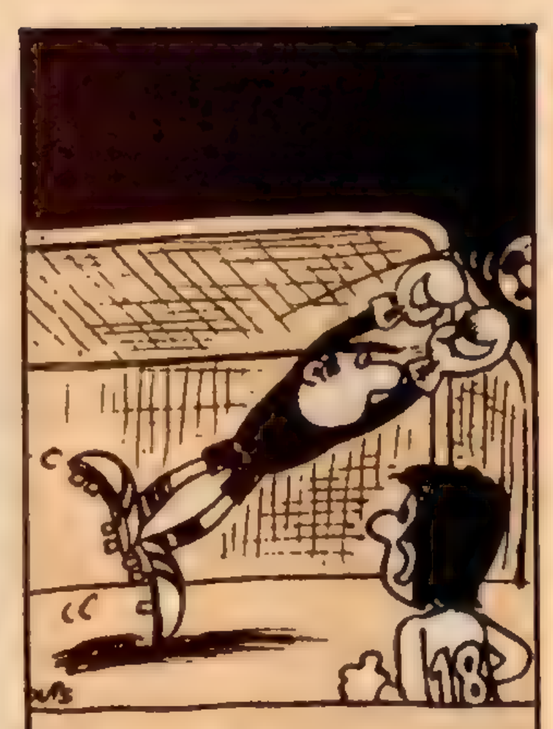

YANLIŞLIK: Yukarıdaki resimde küçük bir yanlışlık vardır. Bulabilir misiniz?

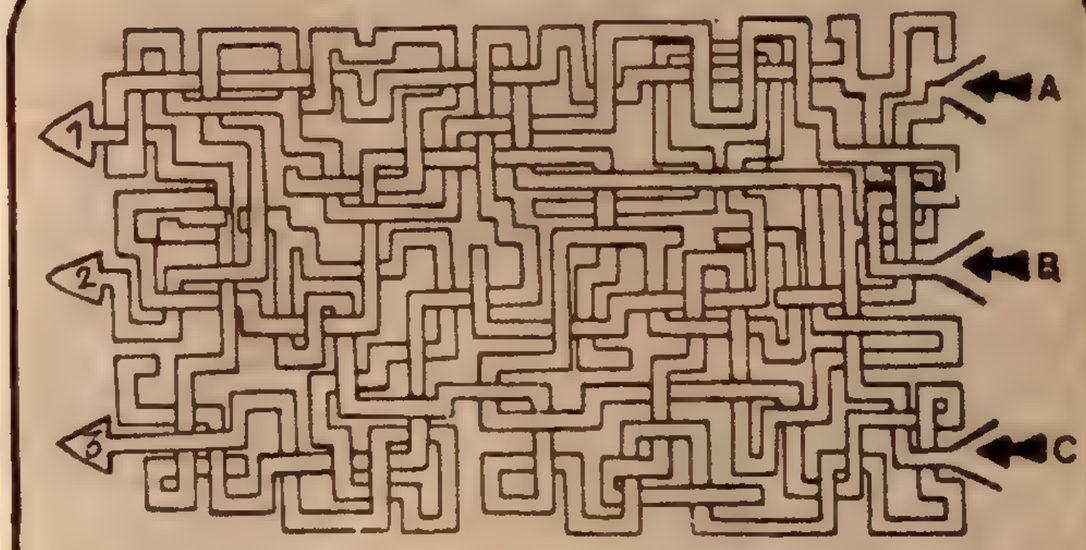

Harflerle belirtilen okların hangi numaralara ulaşacağını bulabilir misiniz?

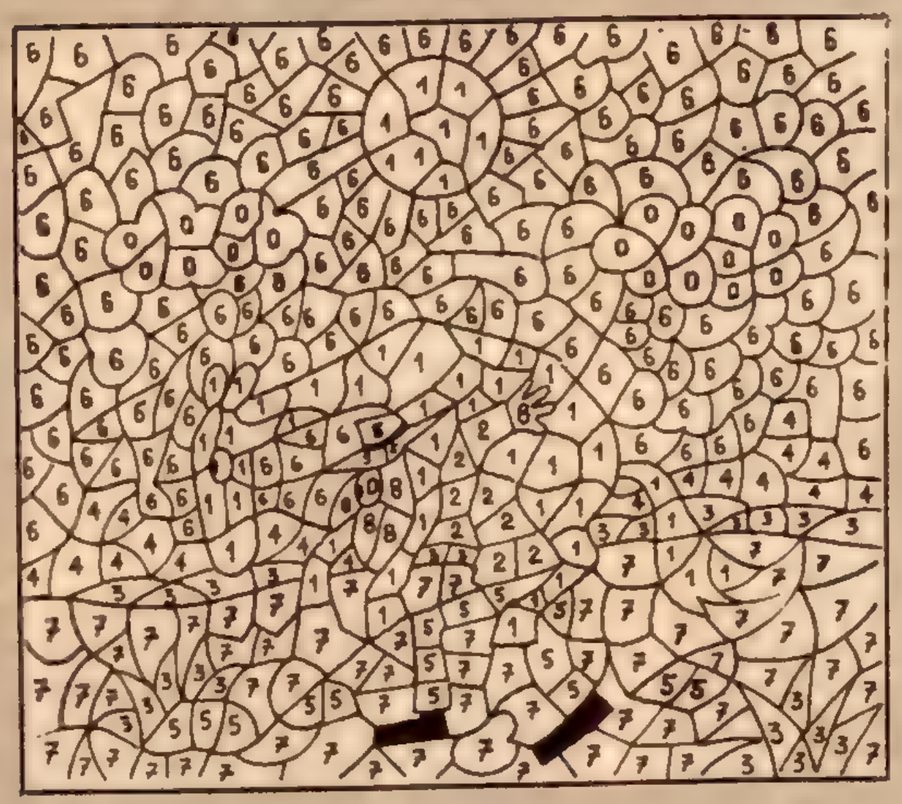

RENKLER

Numaralı yerleri aşağıda belirtilen renklerle boyayalım, bakalım ortaya ne çıkacak? 0: Beyaz, 1: Sarı, 2: Kırmızı, 3: Yeşil, 4: Turuncu, 5 Kahverengi, 6: Mavi, 7: Açık yeşil, 8: Pembe.

ON FARK: Yukarıda birincinin eşi gibi görülen iki resim arasındaki on farkı bulabilir misiniz?.

DEVLERİN ÖFKESİ 2

İKİ BALON, YANYANA DİZİLMİŞ HEYKELLERİN ARASINDAN SÜZÜLEREK, BİR KAPIYA DOĞRU İLERLEDİLER..

...VE KAPI AÇILDI..

KAPI ARDIMIZDAN KAPANDI.

EVET.

BAK, BÜYÜK BİR KAPI!

ACABA AÇILACAK MI?

BİRDEN...

!!

NEREDEYİZ ACABA?

BALONLARIN GÖREVİ BİZİ BURAYA GETİRMEKTİ SANIRIM. İŞLERİ BİTİNCE PATLADILAR.

YAVAŞÇA İKİNCİ KAPI DA AÇILDI.

GİRELİM BAKALIM, NELER OLACAK...

YERALTI MAĞARALARI! UÇSUZ BUCAKSIZ GİBİ!..

BENİ ŞAŞIRTAN ŞU HERYERİ AYDINLATAN IŞIK!

BESBELLİ, YAPAY BİR FOSFORESAN BU AYDINLATMAYI YARATIYOR... MISIRLILAR DA BÖYLE BİLİNMEYEN BİR YÖNTEM KULLANIRLARMIŞ...

NEREDE OLDUĞUMUZU VE NİÇİN BURADA OLDUĞUMUZU BİR ÖĞRENSEK...

GALİBA BEN ÖĞRENDİM. BU ARMA, PASİFİK OKYANUSUNUN DİBİNDEKİ ENGLUTİ KITASINDA BULUNAN MU KRALLIĞINA AİT...

RAAH-MU

BU SES DE NE?

BİZİ ÇAĞIRIYOR!

BİR SES ONLARI ÇAĞIRIYORDU...

İKİ ARKADAŞ KENDİLERİNİ ÇAĞIRAN HAYALİN PEŞİNDEN GİTTİLER. BİRDEN...

BİZİ GÖRÜNMEYEN BİR KUVVET İTİYOR.

EVET BEN DE BU GÜCÜ HİSSEDİYORUM.

SU KAYALAR DA KIPIRDIYOR!

BİZİ İTEN GÜÇ KAYALARI DA ETKİLİYOR.

GİZLİ GÜÇ DOSTLARIMIZI BİR SÜRE DAHA BELLİ BİR YÖNE DOĞRU İTTİ...

YAKLAŞIK BİR SAAT KADAR GİTTİKTEN SONRA... BİRDEN!..

NE DEMEK OLUYOR BÜTÜN BUNLAR!

SANIRIM BİR YERALTI DEPREMİYDİ.

AMA BU GİZLİ GÜÇTEN KURTULAMADIK GİTTİ.

BAK, YENİDEN ŞİDDETLENİYOR!

NİTEKİM, İKİ ARKADAŞ SÜRÜKLENİRCESİNE BİR KAYALIĞA DOĞRU İTİLDİLER...

BAK! BİR ZAFER TAKINA BENZER BİR KAPI!

SANIRIM SONUNDA GELMEMİZ İSTENEN YERE GELDİK!

sürecek

bilmece? bulmaca

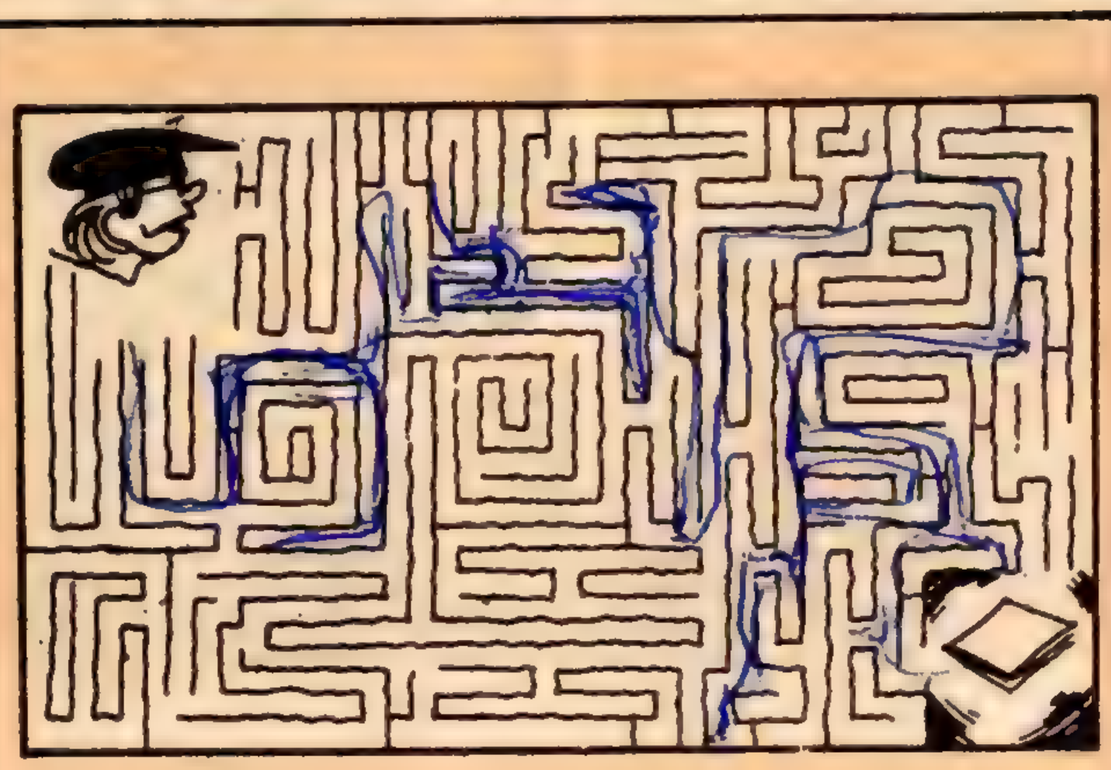

Ahmet'i kitabına ulaştıracak yolu bulabilir misiniz?

GÖLGELER: Aşağıdaki gölgelerden hangisinin A'nın gölgesi olduğunu bulabilir misiniz?

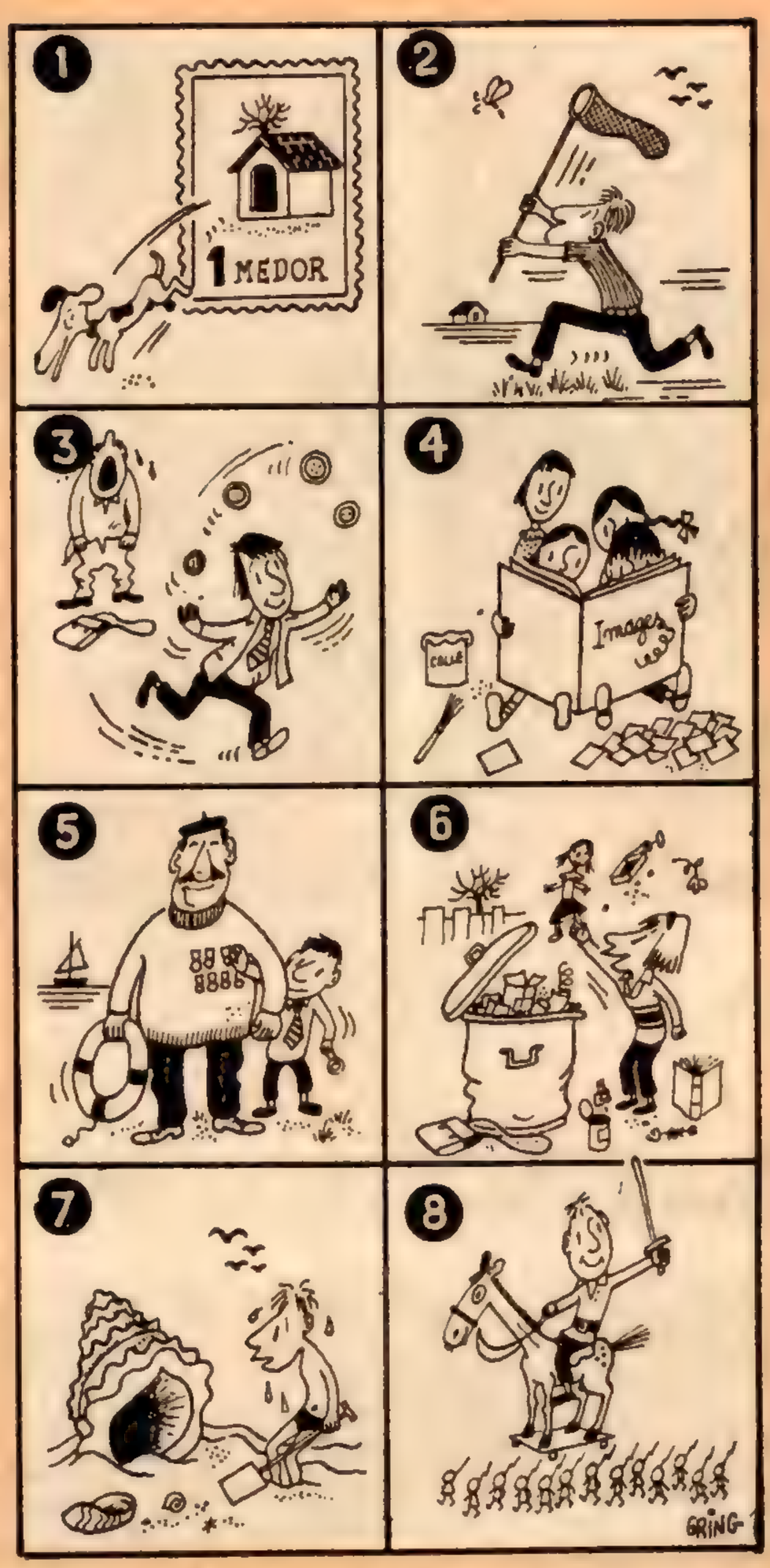

ORTAK ŞEKİLLER

Yukarıda gördüğünüz numaralı resimler arasında ikişer ikişer ortak bir özellik bularak 1' den 8'e ulaşabilir misiniz?

ADAMLAR: Yukarıda birbirinin eşi gibi gördüğünüz adamları dikkatle inceleyin, yalnızca biri diğerlerinden farklıdır. Bakalım onu bulabilecek misiniz?

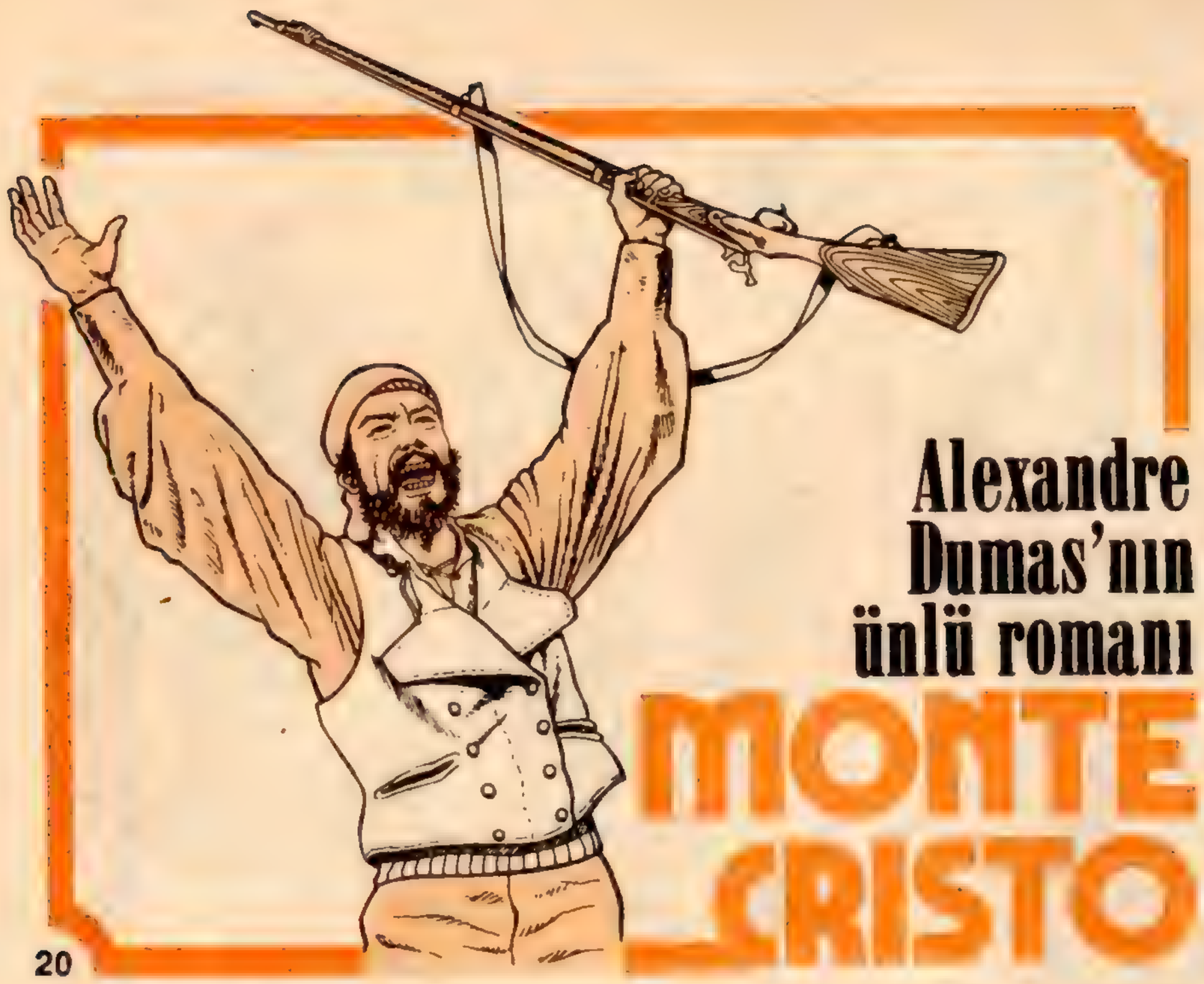

Alexandre Dumas'nın ünlü romanı MONTE CRISTO

Onsekizinci Bölüm

HAZİNEYİ ARARKEN

ÖĞLE olmuştu, güneş tam tepedeydi. Edmond dikkatli adımlarla kayadan indi, çünkü sabahleyin yalandan düşmüştü ama şimdi de gerçekten düşüp bir yerini incitmekten çekiniyordu.

Sonra gene, taşların üzerindeki işaretleri izledi. Prens Spada'nın kullanmış olacağı gibi küçücük bir geminin ancak yanaşabileceği dar bir koydan başlıyordu bu işaretler. O kocaman, yuvarlak kayada son buluyordu. İyi ama Prens Spada tek başına böylesine ağır bir kayayı buraya nasıl yerleştirmişti acaba? Yirmi kişi olsa bunu kaldıramazdı. Peki eğer mektupta sözü geçen bu kaya değilse, neresiydi?

Birden aklına bir şey geldi. Belki de bu kayayı buraya taşıyıp yerleştirmemişlerdi de yukarıdan bir yerden yuvarlamışlardı. Hemen aşağıya atlayıp kayanın çevresinde toprağı gözden geçirdi. Burada derin bir iz açıldığı, kayanın bu iz üzerinden yürütüldüğü belli oluyordu. Kocaman bir taş (şimdi hemen tamamen otların altında kalmıştı) kayayı burada tutmak için, yolunu kesmek için oraya konmuştu. Kayanın çevresinde kalan boşluklar ise, küçük taşlarla ve toprakla tıkanıp gözlerinden gizlenmişti.

Dantes bu küçük taşları ayıkladı, on dakika sonra elini kayanın altında bulunan deliğe soktu. Sonra baltasını kaptığı gibi bulabildiği en sağlam ağacı kesti, dallarını da budadı. Sonra yaptığı bu sırığı bir ucunu az önce açmış olduğu deliğe sokup vargücüyle öteki uca asıldı. Kaya kıpırdadı! Bir daha asıldı, kaya yerinden kalkıp yeniden oturdu. Dantes biraz dinlendi, soluk aldı. Sonra vargücüyle asılmaya karar verdi. Kaya yerinden kıpırdadı, kalktı, tepe aşağı yuvarlandı, sanki zıplayarak denize daldı.

Kayanın olduğu yerde Dantes, dört köşe bir taş, tam ortasında da bir halka gördü.

Sevincinden ve şaşkınlığından bir çığlık kopardı. Gücünü toparlayabilmek için bir dakika bekledi. Sonra ağaçtan yaptığı sırığın bir ucunu halkaya sokarak öteki ucundan olanca gücüyle aşağıya bastırdı. Taş yerinden oynadı, kalktı. Bir yeraltı odasının karanlığına inen basamaklar gözüktü.

Dantes düşünüyordu:

"Buraya benden önce gelen oldu mu acaba? Sakın Sezar Borjia, kendisi gelmiş olmasın? Ama o zaman demin yuvarladığım kocaman kayayı yerine yerleştirmek zahmetine katlanır mıydı ki? Neden katlansın? Hazineyi alır, çeker giderdi. Aşağıya inip bir bakayım."

Bulmayı umduğu karanlık yerine solgun mavi bir ışıkla karşılaştı, hava da temizdi. Hava da, ışık da başının üzerindeki kayada bulunan küçük deliklerden içeriye giriyordu. Aradan bakınca, masmavi göğü de, ağaçların kıpırdayan dallarını da görebiliyordu.

Birkaç dakika öyle durdu, gözlerinin karanlığa alışmasını bekledi, artık en uzak ve karanlık köşeyi bile görebiliyordu. Ama burada hiç, hiçbir şey yoktu. Duvarlar taştı ve mücevherler gibi parlıyordu.

Edmond düş kırıklığına uğramış gibiydi:

"Ah, Prens Spada'nın bıraktığı tüm hazine bu olacak. Herhalde Faria bu parıldayan duvarları düşünde gördü, delicesine umutlara kaptırdı kendini."

Sonra mektupta yazılanlar aklına geldi:

"İkinci odaya geç" deniyordu. Burası birinci odaydı; şimdi ikinci odayı aramalıydı.

Baltasıyla duvara vurmaya başladı. Bir yerde ses, biraz farklı geliyor gibiydi. Bir daha ve daha şiddetle vurdu. Sonra inanılmaz bir şey oldu. Sert kaya gibi taş, kolayca kırılıp parçalandı, düştü, ardından üstüste konmuş dörtköşe beyaz taşlardan ya-

Birden aklına bir şey geldi. Belki de kayayı yukarıdan yuvarlamışlardı.

pılmış bir duvar ortaya çıktı. Demek ki odanın kapısı buradaydı ve kaya gibi görünsün diye boyanmıştı.

Artık Dantes'in gücü kalmamıştı. Baltayı yere bırakarak elini yüzünden geçirdi. Neredeyse yere düşecekti. Öylesine yorulmuştu. Basamakları çıktı. Parlak güneş altında her şey sakin ve sessizdi. Masmavi deniz de ta uzaklarda ancak birkaç balıkçı yelkenlisi görülüyordu. Saatlerdir hiçbir şey yememişti; ama gene de açlık duymuyordu. Biraz ekmek yedi, testiyi dikip biraz da su içti. Sonra döndü. Balta şimdi daha az ağır geliyordu. Karşısındaki duvarın sadece birbiri üzerine yerleştirilmiş taşlardan yapılmış olduğunu gördü. Arada harç filan yoktu. Taşları teker teker çekti çıkardı.

Sonunda Dantes ikinci odaya girebilcekti. Birincisinden daha küçük ve daha karanlıktı. Toprak kokuyordu. Biraz durup ciğerlerine temiz hava çekti, sonra odaya girdi.

Kapının solunda karanlık bir köşe vardı ama Dantes'in gözleri karanlığa iyice alışıktı. Bu ikinci odaya göz gezdirdi; birincisi gibiydi. Bomboştu.

Hazine, eğer varsa, şu karanlık köşede gizlenmiş olmalıydı.

Demek ki onca sabırsızlıkla beklediği an, sonunda gelmişti. Yarım metre kadar toprağı kazınca, gerçeği öğrenecekti. O köşeye gidip vargücüyle çalışmaya koyuldu. Birden balta sert bir şeye çarptı. İf Şatosu'nun kocaman çanının sesi bile Dantes'in yüreğini bu ses kadar hoplatmamıştı. Suratı kireç gibi bembeyaz kesildi, kanı çekildi. Kollarını kaldırdı, baltayı yeniden indirdi. Gene aynı ses geldi.

Kocaman bir sandıktı bu, tahtadan yapılmış, demir çemberlerle pekiştirilmişti.

Tam o sırada deliğin önünden bir gölge geçiverdi. Dantes, baltayı kaptığı gibi koştu, dışarı çıktı. Sadece bir yaban keçisiydi geçen. Ayak izleri açık seçik görülüyordu. Soldaki ağaçların arasına dalmış, sakin sakin otluyordu şimdi de.

Bir süre düşündü kaldı. Sonra kuru bir dal alıp tutuşturdu. Yeniden aşağıya indi. Her şeyi, her şeyi görmek istiyordu. Açtığı çukura yaklaşırken gerçekten de içinde, demir çemberli, tahta bir sandık bulunduğunu gördü, demek ki yanılmamıştı. Yanar dalı yere sapladı. Sonra hemen, bir metre kadar uzunlukta ve yarım metre genişlikte bir yeri, sandığın çevresinde kazarak açtı.. Sandığın tam ortasında tahtaya gömülmüş bir gümüş vardı: Spada ailesinin arması olmalıydı.

Hazinenin bu sandık içinde olduğuna artık hiç kuşku kalmamıştı. İçi boş bir sar.dığı gizlemek için bunca zahmete hiç kimse katlanmazdı.

Dantes en yüksek kayanın tepesine tırmanıp etrafı gözden geçirdi.

Sandığın çevresini iyice açtı, kazdı. Sonra sandığı tutup kaldırmayı denedi; olanaksızdı. Açmaya kalkıştı; anahtarı yoktu. Kırmak için baltasına sarıldı çaresiz. Sandığın kapağı kolayca kırılıp açıldı, çünkü tahta aradan geçen bunca zamanda çürümüş, yumuşamıştı.

Dantes bir adım geri çekildi. Pırıl pırıl, duru, yıldızlı bir gecede gökyüzüne bakan bir çocuk gözlerini nasıl kırpıştırırsa, öyle kırpıştırdı, gözleri kamaşmıştı. Kapadı, açtı, düş görüyordu sanki.

Sandığın içi, ince bölmelerle üçe ayrılmıştı. Birinci bölme çeşitli çağlar ve ülkelerde basılmış altınlarla doluydu: Çoğunun üzerinde Prens Spada döneminde Roma'nın hükümdarı olan Papa Aleksandr'ın resmi vardı. İkinci bölmede altın külçeler yığılıydı. Üçüncüsüne elini daldıran Edmond, bir avuç mücevher alıp, yağmur gibi, pırıl pırıl parmakları arasından akıttı.

Tüm bu gözkamaştırıcı zenginliğe eliyle dokunduktan, gerçekliğine inandıktan sonra Edmond, birdenbire aklını yitirmiş biri gibi hemen gerisin geriye, dışarı koştu. Bir kayanın üzerine sıçrayarak denizi gözden geçirdi. Yalnızdı, bu adada, bu işitilmedik, hesaplanamayacak kadar büyük servetle başbaşaydı işte! Uyanıktı evet, ama sakın uyanıkken düş görüyor olmasındı?

Sonra yavaş yavaş sakinleşti, diz çökerek ellerini kaldırdı, Tanrıya şükretti.

Akşam oluyordu. Bir parça ekmek yiyip biraz su içerek karnını doyurdu Sonra hazine odasının açık kapısı önünde uzanıp uykuya daldı.

Ondokuzuncu Bölüm

MARSİLYA'DA

GÜN ağarınca Dantes, en yüksek kayanın tepesine tırmanıp odayı gözden geçirdi, herhangi bir ev bulunup bulunmadığına, insan olup olmadığına baktı. Kimsecikler yoktu. Burası tam anlamıyla bir ıssız ada, çıplak bir kayalıktan ibaretti. Ancak alçak kesimlerin ince toprak katmanı üzerinde birkaç ağaç büyümüş ve biraz ot bitmişti o kadar.

Yeniden hazine odasına dönüp taşı kaldırdı, sandığın başına gitti, ceplerine tehlikesizce gizleyebileceği kadar değerli taşı, mücevheri doldurduktan sonra sandığın üzerini toprakla örttü, her yana kum yaydı ki, toprağın orada kazıldığını kimse anlamasın, izler silinsin.

Sürecek

"Yabancılar" iki gençlik grubunun çatışmasını anlatır (üstte).

Yeni bir film

YABANCILAR

"BABA" ve "Kıyamet" adlı filmlerin başarılı yönetmeni **Francis Ford Coppola**, son filmi ile yine günün konusu haline geldi. "Yabancılar"da Amerikan genç kuşağının başarılı oyuncularıyla çalışan Coppola, asi gençlik üzerine en gerçekçi filmi yapmış.

Gene iki grubun çatışması söz konusudur. Gene karşı gruptan iki genç birbirlerini severler. Gene başlarına gelmedik kalmaz. Sonunda gene ölüm vardır.

Fakat bu kez arada ekonomik bir çatışma söz konusudur. Gruplardan biri zengin aile çocuklarından, diğeri ise yetimlerden oluşmaktadır. Kavgayı başlatan ise zengin çocuklarıdır.

Yabancılar filminin tek kadın oyuncusu (altta).

MİCK JAGGER

Çin İmparatoru Oldu

MICK Jagger, bir televizyon dizisinde başrol oynuyor. Dünya çocuk edebiyatının en ünlü yazarlarından biri olan Hans Christian Andersen'in öykülerinden oluşan dizinin ikinci bölümünde Jagger, Çin İmparatoru'nu canlandırıyor. Dizinin "Bülbül" adlı bölümünde sanatçı Cathay eyaletinin imparatorudur. İmparator yaşam derslerini küçük bir kuştan almak ister. Kendisine yaşam dersi verenlerden biri de, bir mutfak hizmetçisidir.

Dizinin ilk bölümünün adı "Kurbağa Prensin Öyküsü"ydü. Ve bu bölümde televizyon izleyenlerin yakından tanıdıkları Mork, yani Robin Williams oynuyordu. Williams, bu filmde Kurbağa Prens rolündeydi.

Dizinin yapımcısı ve başoyuncularından biri olan Shelley Duwall, Andersen'in sekiz hikâyesini daha filme alacağını belirtiyor.

SORUN SÖYLEYELİM

"Televizyonda hep yabancı film izliyoruz. Acaba yerli filmler neden yayınlanmıyor?"

AHMET MÜEZZİNOĞLU
(Orta-Çankırı)

Bunun başlıca nedeni var./Birçok film, İstanbul dışındaki bölgelere işletmeye veriliyor. Bu tür filmlerin mukavelesinde madde var. Aradan 5 yıl geçmeden aynı filmi, isteseniz de televizyona veremiyorsunuz. Öteki sebep daha önemli: TRT'nin yapım yıllarına göre değişen fiyatları var. Ancak video kuruluşları filmleri çok daha yüksek fiyatla alıyor ama onlar da filmin belli bir süre televizyona verilmemesini şart koşuyorlar. Bu yüzden TV'de yerli film izleyemiyoruz.

"Ortaokul ikinci sınıf öğrencisiyim. TV yıldızı olmak istiyorum. Kime başvurmalıyım?"

NEJAT ?(...)

Mektubunuzdaki isteğe uyarak soyadınızı ve kent adını yazmadık. Gelelim, sorunuzun yanıtına: Bunun için TV yapımcılarıyla yönetmenlerine başvurmanız gerekecek ama bize, sorarsanız, acele etmeyin. Önce eğitiminizi tamamlayın, TV oyuncusu olmak için daha sonra girişimde bulunun.

EUROVİSİON JÜRİSİNDE HALK VAR

YILLARDAN beri tartışılan bir konu, açıklığa kavuştu. Bu yıl, "Eurovision Şarkı Yarışması"nda Türkiye'yi temsil edecek şarkının seçimi için kurulacak jüride dinleyicilerden 6 kişi de olacak. Bilindiği gibi geçmiş yıllarda bazen eser seçimi tamamıyla halktan oluşturulan bir jüriye bırakılmış, bazen de seçim işi tamamen uzmanlarca yapılmıştı. Bu yıl, karma bir sistem uygulanacak. Euorovision Şarkı Yarışması için katılacak eserleri müzik uzmanları ve halktan oluşturulan jüri dinleyip, bunlardan birini seçecek ve yarışmada o eser, ülkemizi temsil edecek.

SİNEMA-TV

BROOKE SHIELDS
OTOMOBİL YARIŞÇISI OLDU

BROOKE Shields hayranları onu son filminde biraz daha fazla sevecekler. Güzel yıldız bir otomobil yarışçısı rolünde. Filmdeki rol arkadaşları ise Alman asıllı Horst Bucholz ve İngiliz asıllı Lambert Wilson.

"Sahara" adlı filmde Brooke Shields, babasının ölümü üzerine onun görevini devralan bir otomobil yarışçısını canlandırıyor. Babası yeni bir otomobil geliştirmiştir. Bu otomobille yarışa girip kazanacaktır. Fakat bir kaza sonucu ölür. Görevi kızı Dale (Brooke Shields) devralır. Yarış sırasında başına gelmedik kalmaz.

Güzel yıldızı bambaşka bir rolde izliyoruz. Sanatçı eski filmlerindeki çocuksu ifadeden sıyrılmış, daha kadınsı oynuyor "Sahara"da.

"PİNOKYO"
Bir Daha Canlandı

ÜNLÜ bir çocuk romanı olan "Pinokyo"yu duymuşsunuzdur. Carlo Collodi'nin bu ünlü romanı birçok kez basıldı, birkaç kez sinemaya uyarlandı. Bu arada televizyon için de iki çizgi dizi yapıldı.

Pinokyo'nun konusu kısaca şöyle: Bir oyuncakçı dede, günün birinde tahta bir kukla yapar. Bu uzun burunlu kukla, birden canlanınca, ne yapacağını şaşırır. Sonra ikisi, dedetorun gibi birlikte yaşamaya başlarlar. Ancak, Pinokyo hayli yaramazdır. Günün birinde ayaklarını yakar, dede onları tamir eder. Günün birinde Pinokyo evden çıkıp hayli uzaklaşır. Bu arada kötü kişilerle karşılaşır, başına çeşitli işler gelir. Sonunda Pinokyo, dünyadaki tüm iyilik ve kötülükleri anlar, dedesiyle birlikte mutlu, huzur içinde bir yaşam sürer.

Burada kısaca özetlemeye çalıştığımız Pinokyo, yakında bir çocuk tiyatrosunda bir kez daha canlanacak. Enis Fosforoğlu ve arkadaşları, Pinokyo'yu oynayacaklar. **Enis Fosforoğlu**, "Pinokyo" rolünde oynayacak. Oyunda **Suna Keskin, Ayşegül Atik, Ali Atik** gibi sanatçılar da rol alıyor. Oyunun müziklerini de **Esin Afşar** hazırlamış.

Ağabeylerimiz, ablalarımız, Pinokyo'yu uzun bir çizgi film olarak daha önce izlemişler. Bizler, o filme yetişemedik. Buna karşılık Walt Disney'in kısa filmini sinemalarda izledik. Ardından TV'de yine kısa çizgi filmlerde Pinokyo ile tanıştık. Şimdi ise durum farklı: Tıpkı kitapta olduğu gibi "Pinokyo" canlanacak ve bir tiyatro sahnesinden, bizlere merhaba diyecek.

ERDEM ŞENER

Enis Fosforoğlu "Pinokyo" rolünde oynayacak.

SİNDBAD

Gemici Sindbad'ı tanırsınız. Türkiye'de birçok kez romanı çıkmış, değişik yayınevleri onun çizgi romanlarını da yayınlamıştır. Onlar bir yana, bir Japon yapımı olan çizgi dizisini de, TV'de izlemiştik. Şimdi aynı Sindbad, videolarda kapışılıyor (Burada, kısa bir açıklama yapalım: Bizde genellikle "Sinbad" oalarak bilinir ama asıl adı, Sindbad'dır). "Gemici Sindbad" adlı bu filmin bir özelliği var: Hemen bütün roller, ünlü yıldızlar tarafından paylaşılmış. Filmin kadrosunda Anthony Quinn, Douglas Fairbanks Jr. ve Maureen O'Sullivan (TV'de izlediğimiz Tarzan filmlerinin Jane'i) gibi yıldızlar var.

ÇILGINLAR ORMANI

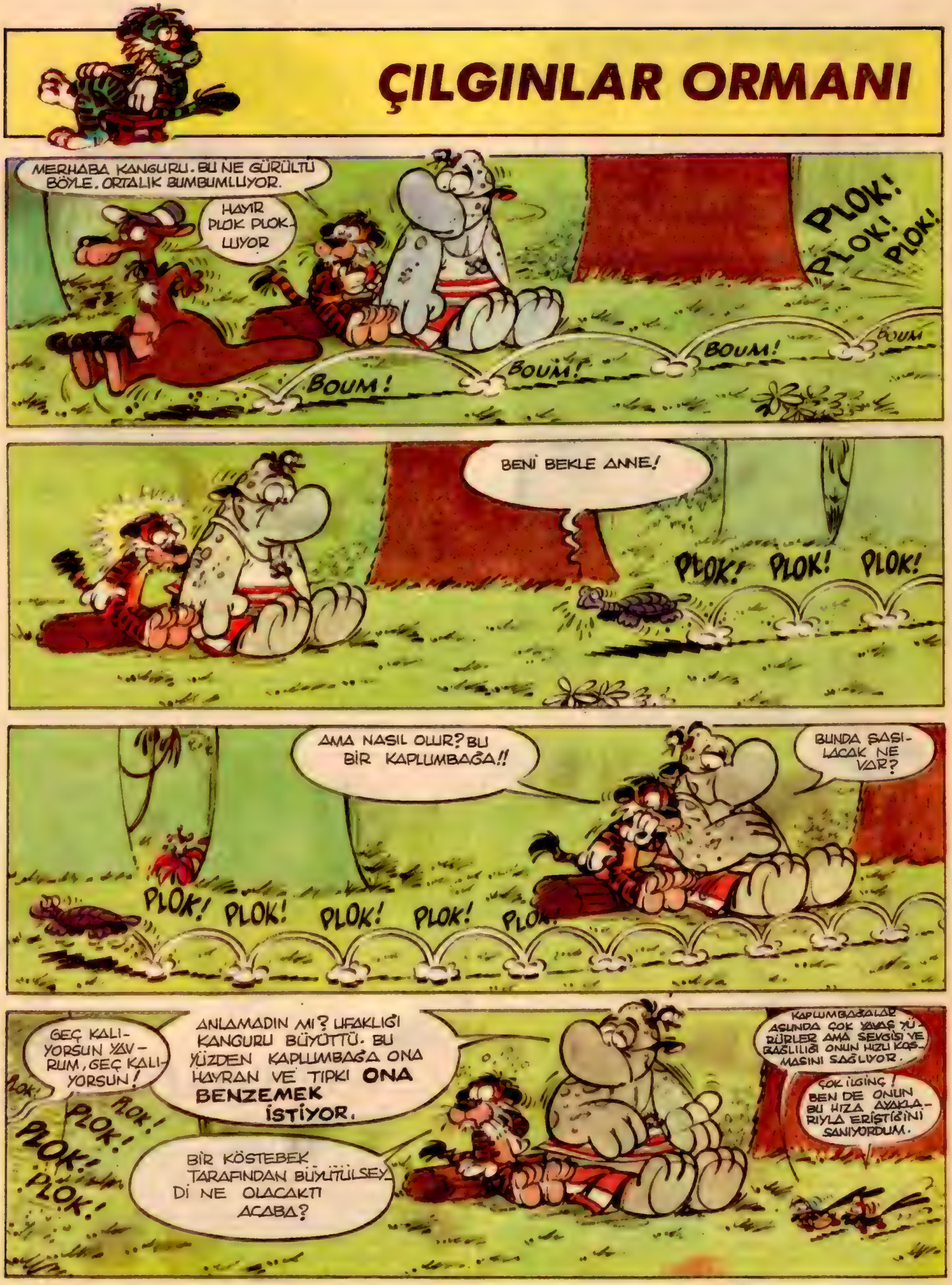

Adel kurşunkalem, silgi, kalemtraş

Silgili-silgisiz, düz ya da resimli kurşunkalemler.
Yumuşacık silgiler. Keskin, sağlam kalemtraşlar.

Her zaman gerekli Adel-Faber ürünleri.

Hayatınızda her zaman bir Adel-Faber vardır.

Pars McCann

ADEL-FABER

Dünyaca ünlü Faber ürünlerini Türkiye'de Adel üretir.

BİLİM ve TEKNİK

EĞLENCELİ BİR FİZİK DERSİ

DR. Joseph Hamilton, tüylerinizi ve saçlarınızı diken diken yapıyor! Hayır, Dr. Hamilton sihirbaz değil. Nashville Tennessee'de Vanderbilt Üniversitesi'nde bir profesör. Dr. Hamilton bir fizik öğretmeni. Çocuklara fiziğin eğlenceli yönlerini gösteriyor.

Fizik bilimi, enerji ve maddeyi inceler. Dünyada gördüğümüz her şeyin neden yapıldığını ve nasıl çalıştığını açıklar. Günlük yaşantımızda yaptığımız her şey, fizikle ilgilidir. Radyonuzu açtığınız, bir topu arkadaşınıza attığınız, piyano çaldığınız ya da bisiklete bindiğiniz zaman, fizik kanunlarından birini uygulamaktasınız.

Dr. Hamilton öğrencilerine, şöyle diyor: "Fizik kanunları, enerji ile maddenin arasındaki ilişkiyi açıklar. Dünyadaki değişikliklerin nasıl olduğunu anlatır."

Dr. Hamilton, bir öğrencisiyle birlikte tekerlekli, küçük bir arabanın üzerine oturuyor. Önünde tuttuğu basınçlı tüpü açınca, bir yönden çıkan gaz, arabayı ters yöne itiyor. Öğretmeniyle birlikte arabaya binen 9 yaşındaki Marshall Smith, deneyi şöyle açıklıyor: "Kendimi sanki bir rokette hissettim." Dr. Hamilton'un öğrencisiyle birlikte yaptığı bu deney, Isaac Newton'un hareket kanunlarından üçüncüsünü kanıtlamaktadır: Her hareket, ya da etki, kendine eşit ve karşıt bir tepkiyi doğurur.

Dr. Hamilton'un yaptığı bir diğer deneyle, öğrencisinin saçları diken diken oluyor. Statik elektrik üreten bir jeneratörü açarak gerçekleştiriyor bu deneyi. Öğrencilerden biri, jeneratöre dokunuyor. Jeneratör, eksi değerleri artı değerli atomlardan ayırarak, eksi değerli olanları kubbesinde topluyor. Öğrenci, jeneratörün kubbesine dokunduğunda, eksi değerli akım bedeninden geçiyor. Eşdeğerli kutuplar birbirini ittiği için, öğrencinin bedeninden geçen eksi kutuplar bedenin uçlarına yayılıyorlar. Yani başına, parmak uçlarına ve ayaklarına. Bu itici güçler yüzünden öğrencinin saçları dimdik oluyor. Bu deneydeki elektrik akımları öğrenciye zarar vermiyor, çünkü öğrenci kendisini koruyan yalıtımlı bir madde üzerinde durmaktadır. Bu deney, statik elektriğin etkilerini göstermektedir. Aynı statik elektrik, saçımızı taradığımızda elektriklendirir, giysilerimizi yeni yıkandıklarında birbirlerine yapıştırır.

Öğrenci jenaratörün kubbesine dokunduğunda eksi değerli akım bedeninden geçiyor. Bu itici güçler nedeniyle öğrencinin saçları dimdik oluyor.

Dr. Hamilton, iyi bilinen başka bir fizik kanununu açıklamak için, aynı Hint fakirleri gibi, çivili bir yatağa bile yatıyor. Hem de hiçbir yerini incitmeden. Nasıl mı? Fiziğin bu kanununu kullanarak: Bir cismin ağırlığının dağıldığı alan büyüdükçe, ağırlığın o alana yaptığı basınç azalır. Eğer bir çivi üzerine basarsanız, bedeninizin ağırlığı yüzünden çivi ayağınıza batar. Ama birbirinden eşit uzaklıklarda ve çok yakın dağıtılmış yüzlerce çivi üzerine yatarsanız, ağırlığınız da eşit olarak dağılacaktır. Bedeninizin ağırlığı çivilerin teninizi değip geçecek kadar büyük basınç oluşturmayacaktır. Dr. Hamilton çivili yatağından yavaş yavaş kalkıyor. Yatağın çivi olmayan bölümleri-

Bernoulli kanununu deneyle kanıtlamak için iki ampul kullanılıyor.

BİLGİSAYARLAR SPORCULARIN HİZMETİNDE

BİR zamanlar olimpiyatlara katılmış bir sporcu olan Gideon Ariel'in bulduğu bilgisayar yardımıyla çalışan makineler sporculara yardım ediyor. California'daki birinci sınıf bir spor merkezine bilgisayarların da konulmasıyla, dünyanın ilk biomekanik laboratuvarı gerçekleştirildi. Biomekanik, hareket fiziğini insan yapısı yönünden inceleyen bilim dalına verilen isim.

Spor dallarında eğitim görürken atletler eskiden beri film kullanırlar. Ama, şimdi atletlerin spor yaparken kaydettikleri hız, yükseklik ve kol, bacak açılarını, bilgisayar kullanarak değerlendirmek olası.

Gideon Ariel, 1960 ve 64 yıllarında olimpiyatlara gülle atma dalında katılmış eski bir sporcu. Kendisi altın madalyaya ulaşamamış. Bilgisayar bilimi üzerinde öğrenim gördükten sonra, bu bilgisini atletik yeteneğin çoğaltılmasında kullanmaya karar vermiş.

Bilgisayarla uygulanan yöntem, ilk önce bir atletin hareketinin, iki ya da daha fazla açıdan birkaç kamera ile filme alınmasıyla başlıyor. Sonra çekilen film kare kare numaralı, dijital bir ekrana aktarılıyor. Ekranda atletin hareket eden organları manyetik bir kalemle çiziliyor. Sonra bu bilgiler, bilgisayar tarafından işlem gördükten sonra, grafik terminalinde 'çöp adamlar' biçiminde üç boyutlu şekiller oluşturuluyor.

Böylece bilgisayar, bir atletin hareketini ekranda her açıdan gösterebildiği gibi, iki ayrı atleti de birbiriyle kıyaslayabiliyor.

Dünyada bilgisayarı ilk kez spora uygulayan merkez, geçen yıl en büyük başarısını elde etti. Amerikan kız voleybolcuları, sürekli Japonlar, Kübalılar ve diğer ülkelerin takımlarıyla yaptıkları maçları kaybediyorlardı. Takımı geliştirmenin ilk aşaması, rakiplerini gözetlemekle oldu. Yani rakip takımların maç sırasında filmlerinin çekilmesiyle. Ariel, "Biz filmlerini çekerken, tekniklerini saklamalarına olanak yoktu," diyor.

Çekilen filmler bilgisayar yardımıyla incelendikten sonra her iki takımın oyuncuları kıyaslandı.

"Saklamaya kalkışsalar da, maçtan yenik çıkacaklardı."

Çekilen filmler bilgisayar yardımıyla incelendikten sonra, her iki takımın oyunları kıyaslandı. Takımın koçu, bilgisayarın verdiği bilgileri, antrenmanlarda uyguladı. Böylece, bütün takım elemanları, rakipleri kadar ve daha iyi oynamayı öğrendiler. Sonuçta, Amerikan kız voleybol takımı son çıktığı dünya turunda hiçbir ülke takımına yenilmedi.

Atletik yeteneğin geliştirilmesi dışında, Ariel'in bilgisayar tekniği sporun diğer alanlarında da oyunculara yardımcı oluyor.

Bu alanlardan en önemlisi spor malzemelerinin yapımı. Yıllardır spor malzemesi yapan şirketler, birçok zorluklarla karşılaşıyorlardı. Şimdi aynı şirketler sporcular için en iyi ayakkabıyı, en iyi topu, raketi yapabilmek için bilgisayarın bilgisine başvuruyorlar.

Gençlerdeki yeteneği ortaya çıkarmak için bilgisayarın en iyi başvuru aracı olduğu kuşkusuz. Çok küçükken yetenekli ortaya çıkan bir çocuk, gerekli eğitimi gördüğünde bir spor dalında şampiyon olabiliyor. Bu savı en iyi kanıtlayan kişi, iki yaşında tenis şampiyonu Track Austin'i keşfeden koçu Braden. Gençler, koordinasyon, refleks ve kas gelişmesi yönünden bilgisayar tarafından teste tutuluyorlar. Sonra bilgisayar, o genç için en uygun spor dalını saptıyor.

Bilgisayar, diğer alanlarda da yararlı sonuçlar alıyor. Ariel bulduğu sistemi kullanarak, geçenlerde piyasada satılmakta olan bir bebek bağının, bebeklerde ilerde diz bozukluklarına yol açabileceğini kanıtladı. Sigorta şirketleri sürekli Ariel'in kapısını aşındırıyorlar. Artık bundan böyle, sahte kazaların sırt ve bel ağrılarının gerçek olup olmadığı anlaşılabilecek.

Sporda daha yetenekli, daha yüksek performans gösterebilecek atletler yetişecek hiç kuşkusuz. Ariel'e göre zamanla kusursuz atlet kavramına yaklaşılacak. Ama şu andaki rekorların üzerine çıkılabilmek için Ariel, atletlerin protein değil, çelikten sinirlerinin olması gerektiğini söylüyor.

---

ne ellerini koyuyor ve onların yardımıyla doğruluyor.

Hepimiz düşük ısının suyu buza çevirdiğini biliriz. Ama çok düşük derecelerde soğutulan bir muzu, çekiç gibi kullanıp çivi çakabileceğinizi hiç düşündünüz mü? Ya da aynı aşırı soğukta, lastik bir topu, bir cam parçası gibi kıracağınızı?

Dr. Hamilton, bir topu, —196 C derecede sıvıya dönüşen nitrojene batırarak donduruyor. Elini korumak için de özel bir eldiven giyiyor. Sıvı nitrojende donduruIan lastik top, yere atıldığında aynı cam gibi parça parça oluyor. Lastik topa düştükten sonra dokunan Dr. Hamilton'un 13 yaşındaki kızı Melissa, lastik parçalarının aynı cam hissini verdiğini söylemiş. Kırılan parçalar çok geçmeden oda ısısına dönüşecekler. Bu deney bir başka doğa kanununu kanıtlıyor: Bir cismin özellikleri, onun ısısına bağlıdır. Bu özellikler ısı değiştikçe değişir.

Kitaplarda yazılı fizik kanunlarını öğrenmekte güçlük çeken öğrenciler, dersleri bir oyun şeklinde gördüklerinde, öğrendiklerini asla unutmuyorlar Bu kanunlardan biri de Bernoulli kanunu. Bu kanun, hareket halindeki bir gaz ya da sıvının hızı arttıkça, basıncının azaldığını belirtir.

Bernoulli kanununu, deneyle göstermek için öğrenciler bir ip ucuna bağlanmış iki ampule hava üflüyor. Havayı ne kadar hızlı üflerse, iki ampul arasındaki hava basıncı da o kadar azalıyor. İki ampul arasındaki basınç azaldıkça, dış yöndeki hava basıncı değişmediği için, dış hava basıncı ampulleri birbirine itiyor. Eğer siz bu deneyi evde yapmak isterseniz, ampul yerine kırılmayan iki masa tenisi topu kullanabilirsiniz.

Dr. Hamilton, bu ve buna benzer deneyleri ilk önce kendi kızının sınıfındaki öğrencilere göstermiş. O günden sonra, sürprizlerle dolu bu gösterileri birçok okulda da tekrarlamaya devam ediyor.

Celal OZCAN'ın bir öyküsü

KAYAPINARLI SİNAN

Resimler: Tayyar ÖZKAN

BEN bir köylü çocuğuyum. Uzak, çok uzak bir yerdenim. Güneş görmez, penceresiz bir evin loş kuytusunda geçirdim altı yılımı. Gözlerimin kirpişmesi, kısılıp küçülmesi ondandır. Hâlâ aydınlığa alışamadım.

Dağ köyüydü. Geçim zordu. Babam da öteki hemşehrileri gibi kocakent yollarına düşmüştü. Beni, kardeşim Zarife'yi ve garip anamı köyde bırakmıştı. İki koyunumuz, bir keçimiz vardı. Az da olsa, sabah akşam bir tadımlık süt veren ineğimizi de hiç unutamam. Orda, o uzak köylerde çocuklar, daha üç-dört yaşıyla birlikte hayvan otlatmaya çıkarlar. Kırlara, bayırlara yalınayak yürürler. Yanlış anlaşılmasın, on iki ayın ancak ikisinde gün görülür, tarla sürülür, yol yürünür, oralarda.

Artık az büyüyüp yaşım beşe gelince, anam buyruğu vermişti: "Hadi bakalım yavrum. Artık sen de çık biraz. Baban gurbet yerinde çalışıyor. İneğimizi, koyunumuzu güdecek kimse kalmadı. Sana kırmızı püsküllü, boncuklu bir çanta yapacağım. Ekmeğini ona koyarsın."

Korkak görünmemek için:

'Olur anne," demiştim. Aslında çok korkuyordum. Komşu çocuklarının anlattığına göre kırlar, dağlar çok genişmiş. Sık sık duman, sis de bastığı olurmuş. Rüzgâr sert eser, kişiyi savururmuş. Bazan da hayvanlara kurtlar saldırırmış.

Neyse, korku, kuşku, derken alıştım gitti. Artık istekle, zevkle çıkıyordum. Oralarda hayvanları otlaklara salıyor, uygun yerlere oturup oyun oynuyorduk.

"Hey!... Sinan, baban geldi, baban!...

Ne demiştim? Babam İstanbul'daydı. Ben 'zaman' bilmez, 'takvim'den anlamazdım. Ne kadar geçmişti ki aradan, baktım, anama bir mektubu gelmiş. Toplaştık. Anam okumayazma bilmezdi. Komşumuz, askerden yeni gelen Kamber ağabey yetişti, sağolsun o okudu. Babam İstanbul'da bir iş bulmuş. "Yakında sizleri de almaya geleceğim." diyordu. Birbirimize bakışıp sevinmiştik. Kamber ağabeye sıcak bir süt içirmiştik. O gün bugün hiç unutmam, kendisini saygıyla anarım.

TEK ineğimiz Kınalıkız'ı, öteki çocuklarınkilerle beraber kıra çıkarmıştım. Mevsim ilkyazdı. Hava çok güzeldi. Ara sıra yağan yağmurlar ortalığı yeşertmişti. Tek tük de olsa, çiçeğe, yaprağa tutmuş ağaçlar dolayı güzelleştiriyordu. Kuşlar ötüyor, yeni doğmuş kuzucuklar, ana olmuş koyunlar meleşiyordu. Eriyen kar suları dereleri kabartmış, akışlarını coşturmuştu. Çok kısa süren bugünler bize bayram olurdu.

Tam o sıra, uzaktan, Gökçimen tepesinden bu yana bir bağırtı geldi. Bu, bizim köyden Tembel Arif derler, onun oğlu Yusuf ağabeydi.

"Heey!.. Sinaan!.. Baban geldi, babaan!.."

Yusuf ağabeyin haberine hemen sevinmiştim. Bir yandan da üzülmüştüm. Tek tek arkadaşlarıma, onların çıplak başlarına, lekeli, esmer yüzlerine, yırtık giysilerine, çıplak, çatlak, yaralı ayaklarına bakmıştım. Bir süre gözlerine dalmıştım. Acaba oralarda kimlerle arkadaşlık edecektim? Şu Gülkız, şu Nazif oğlan var mıydı ki İstanbul'da? Kerem'le Hıdır, Mehmet'le Can Ali var mıydı? Bura gibi bir kır yeri, bağı bahçesi olur muydu? Orda şakama katlanacak, huyumu bilecek, beni anlayacak arkadaşlar bulabilecek miydim?

Uzun bir tren yolculuğu yaptık. İki gün iki gece sürdü. Tünellerden geçtik, köylerden, kentlerden geçtik. Gece vagonda dalardım; köy girerdi düşüme. Arkadaşlarım girerdi. Kınalıkız'la iki koyunumuz da. (Onları sattık.) Sonra gün aydınlığında hayalini kurduğum bir kocakent masalı çıkardı karşıma.

Kocaman yollardan, kocaman apartmanlar arasından geçtik.

"İşte burası," dedi, babam.

Sekiz katlı bir apartman önündeydik.

"Bizim mi burası baba?" demiştim.

Apartman katlarında pencerelere, balkonlara çıkmış kişiler vardı. Bize bakıyor, konuşuyor, gülüşüyorlardı.

Babamı görünce, birisi seslendi:

"Hoşgeldin Zeynel Efendi. Demek çocukları getirdin?"

"Öyle oldu bey." Ben apartman için, "Bizim mi?" diyende babam kızmıştı. Omzuma sert bir vurdu, içeri iteledi. "Hadi geç şuraya, yürü!"

KÖYDEN geleli dört yıl oldu. Zengini çok, geniş bir mahalledeyiz. Alışmak zor elbet. Evler çok yüksek. Biz hâlâ 'bodrum' yerde, kuytudayız. Kışın, içersi küf kokuyor. Rutubetli. Pencereden çok az ışık geliyor. Zaten küçücük ve toprakla bir düzeyde. Görünen pek bir şey de yok. Yalnız kocaman bir ağaç gövdesi, bir de yöneticinin otomobilinin tekerlekleri görünüyor. Bir gün babama demiştim ki: "Baba, biz ne zaman üstteki katlarda oturacağız?" Anam başını iki yana sallayıp, "Tövbe tövbe!.." demiş, gülmüştü. Babamsa, "Saçmalama, otur yerine; öyle hayallere alıştırma kendini." demişti. Neden ama? Neden? Bu sorunun yanıtını ileri yıllarda aramak daha mı yerinde olacak? Bilmem ki.

Okuyorum. Dördüncü sınıftayım. Sınıfta tek kapıcı çocuğu benim. Özellikle birinci sınıfta, ilk günlerde yadırgadılar. Çocuklar beni oyunlarına almadılar, yanlarına sokmadılar. Dilimi, davranışlarımı alaya aldılar. Elimde değildi artık, bir-ikisini dayanamayıp dövdüm. Öğretmenim de beni cezalandırdı. O zamanlar, çok 'yalnız' günler geçirdim. Moralim oldukça bozuktu. Ama, hiç değilse derslerim iyi olmalıydı. Epeyi çalıştım. Işıksız odamızda zor da olsa ödevlerimi gereği gibi yaptım. Sonunda kendimi kabul ettirdim. Sınıfın iki-üç çalışkan çocuğundan biri de bendim.

Fırsat buldukça, arkadaşlarıma köyümüzdeki yaşamı anlattım. Buraya nasıl geldiğimizi de açıkladım. Merakla, ilgiyle dinlediler. Birçok soru yönelttiler bana. Hepsini yanıtladım. Öğretmenimiz, 'Köy ve köylü hakkında hepimizi iyice aydınlattın Sinan. Sana teşekkür ederiz." dedi. Gururlandım, sevincimin ölçüsünü anlatabilmem olası değil.

Derken, geçen yıl köyden önemli bir haber geldi: Orda da bir ilkokul açılmış. Heyecanımı gizleyemedim. Öğretmenim sınıfa girer girmez, bu haberi kendisine ilettim. O da sevindi. Durumu sınıfa açıkladı. Arkadaşlarım da sevindi. Birden bir tartışma, bir karışıklık oldu. Sonunda her şey beni mutlu eden bir karara bağlandı: Sınıfça, bizim Kayapınar köyünü 'kardeş köy' seçtik. Oraya düzenli aralarla kitap, defter, giyecek, ders araçları gönderiyoruz. Birlik içinde, kent-köy bağlamı kurmak hepimizi mutlu kılıyor. Ev olarak kuytu bir yerde de kalsak, şimdilik bununla avunabiliyorum. Köyümü hiç unutmayacağım.

Işıksız odamızda zorda olsa ödevlerimi gerektiği gibi yapıyordum

Çiçekler Konuşuyor 7

FESLEĞEN

Fes başka
Leğen başka
İnsaf edin
Ben kıpkırmızı bir fesle
Çocukların kakalı bezleri yıkanan
Leğenlerle bir tutulur muyum?

Fes'in kırmızısına eyvallah
Leğenin ödevi de tamam
Ama ben başka, onlar başka
Bir gün gelicem aşka:
En yüksek makama dilekçe vericem
Tüm botanikçileri, bahçıvanları
Dava edecem.

Mümtaz Zeki TAŞKIN

bilmece? bulmaca

OLAY: Yukarıdaki resimler bir olayı görüntülüyor; ancak sıralanmaları yanlıştır. Doğru olarak sıralayabilir misiniz?

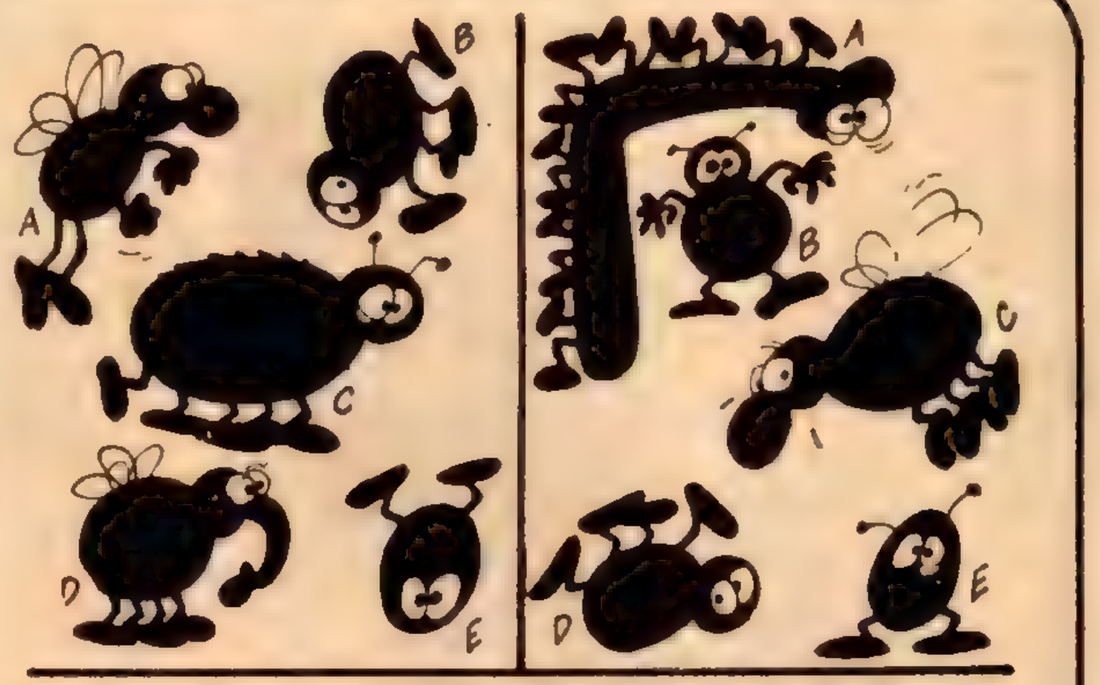

ŞEKİLLER: Yukarıda gördüğünüz resimlerden çift olanını bulabilir misiniz?

Balıkları birbirine ulaştıran yolu bulabilir misiniz?

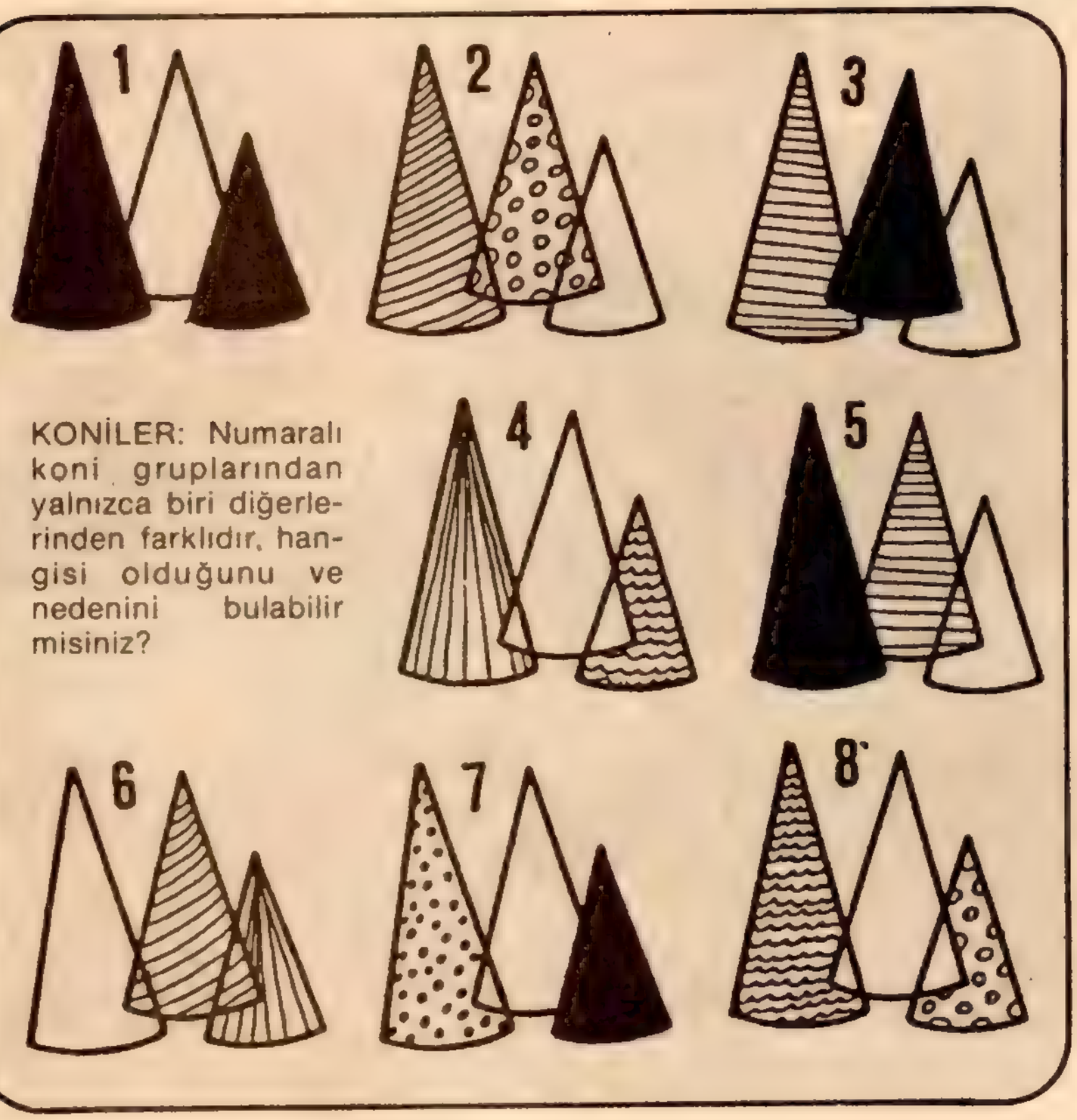

KONİLER: Numaralı koni gruplarından yalnızca biri diğerlerinden farklıdır, hangisi olduğunu ve nedenini bulabilir misiniz?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

YARATIK: C.

RESİM VE GÖLGESİ: 1. Adamın burnu. 2. Saçının kıvrımı. 3. Gitarın sapı. 4. Sol çizmesi.

ON FARK: 1. Tamircinin şapkasının düğmesi. 2. Tamircinin çantasının kenarı. 3. Tamircinin paçası 4. Adamın ceketinin düğmesi 5. Adamın ceketinin cebi. 6. Televizyonun düğmesi. 7. Televizyonun yandaki düğmesi. 8. Sehbanın arka ayağı. 9 Televizyonun sol arka ayağı

YENMEZ, İÇİLMEZ: Zehir ilacı, şapka.

ANORMALLİKLER: 1. Sağdaki atın kulağı. 2. Kova. 3. Balta. 4. Köpek. 5. Borozan. 6. Yılan.

ROBİNSON KURTULUYOR: 1. Ağaçtaki balık. 2. Ağaçtaki musluk. 3. Palmiyedeki çıngırak. 4. Palmiyedeki telefon. 5. Kilometre taşı. 6. Tenis raketi. 7. Deniz gözlüğü. 8. Yerlinin saati. 9. Uçak. 10 Denizaltı. 11. Köpektekiİgözlük.

5 TANE: Kaşıktan 5 tane var.

KİMLER: İki çizgili kazaktan beş tane var.

BARELLİ

9

AH! LAPİST SİZ MİSİNİZ?

DOKTOR, EMNİYETE TELEFON ETMİŞ, HEMEN GELDİM.

HASTABAKICI YARALIYI KAÇIRANI GÖRMÜŞ, ÜZERİNDE JANDARMA ÜNİFORMASI VARDI DİYOR.

ELBETTE, BENİM AMBÜLANSIMA EL KOYDU VE YARALIYI GÖTÜRDÜ!

VAY CANINA BU "ŞEF" OLMALI!.

GEL BARELLİ HEMEN BİR AMBÜLANS BULMALIYIZ!

!!

ZZLİP

BİR KAÇ SANİYE SONRA...

ÜZGÜNÜM KOMİSER, AMA BİLEĞİNİZ BURKULMUŞ, BU DURUM DA GİDEMEZSİNİZ...

GIRRR...BIIRRRR!! BU YERLERİ, CİLALIYANI MUTLAKA HAPSETMELİ! TEHLİKELİ OLUYOR!

BÜTÜN BİRLİKLERE HABER VERDİM. KENTİN BÜTÜN ÇIKIŞLARI TUTULDU.

İYİ SİZ MERKEZE DÖNÜN, HASTABAKICI DA SİZİNLE GİTSİN.

BEN DE SİZİNLE GELİYORUM.

KAÇIRMA OLAYINDA ŞEF RANDOR'U KALKAN OLARAK KULLAMAK İSTİYOR...

??!! NE? JANDARMA TARAFINDAN KULLANILAN VE YARALI TAŞIYAN BİR AMBÜLANS MI? HEMEN GELİYORUM.

İŞTE AMBÜLANS VE ONU KAÇIRAN!

SELÂM LAPİST, HERİF UZUN ZAMAN KAÇAMADI HA?

FAKAT BU RANDOR DEĞİL!

BU DA BENİM AMBÜLANSIM DEĞİL!

!?

ÖYLEYSE BU DA ARADIĞIMIZ ADAM DEĞİL.

ELBETTE DEĞİL, "ŞEF'İN YÜZÜNÜ HİÇ GÖRMEDİM AMA DAHA UZUN BOYLUYDU...

DEMİNDEN BERİ BİZE ŞOFÖR FENALIK GEÇİRDİ DİYE BU AMBÜLANSI KULLANIYORUM DİYORUM, ANLAMIYORSUNUZ!

İYİ HALT EDİYORSUN!

HAYATTA HERKES YANILABİLİR!

TU-TUUT

DİKKAT!

TAMAM O..! BENİM AMBÜLANS!

ÇABUK PEŞİNE DÜŞELİM!

VROAP

3578 131

ALO! ALO! MERKEZ? AMBÜLANS, ŞEHİR DIŞINA DOĞRU GİDİYOR?

BİRKAÇ SOKAK İLERİDE...

DUYDUN MU?

EVET, GÖZLÜMÜZÜ AÇALIM!

PİN PON PİN PON

!

PON PİN PON PİN

?

PiN PON

PON PiN

STOP!

STOP!

PiN PON

PON PiN

?!

!?

PON PiN

TCHIIIIIIIIIIIIIII

PiN PON

BAF

PON P...

CRRRAASCH

BING

CLANG

BANG

PiN PON

BAR
CAFE
BAR

NE ÇARPIŞMA!

SANIRIM BU ARADIĞIMIZ AMBÜLANS DEĞİL!

NE... NELER OLUYOR?

ALLAHTAN İÇİNDE HASTA YOKMUŞ!

KİM DEMİŞ?

YAVAŞ OLUN, BİR AYAĞIM KIRIK, BİRAZ ÖNCE AĞAÇTAN DÜŞTÜM.

TUUT

BEN KOMİSER LAPİST'İM... ARADIĞIMIZ AMBÜLANS BU DEĞİL GALİBA?

HAYIR, HAYDUT ÖTEKİ ARABADAYDI. GENÇLİK CADDESİNE DOĞRU GİTTİ. HALA ONU YAKALAMA ŞANSIMIZ VAR.

VRRAP

İŞTE!

Sürecek

Seçme KARİKATÜRLER ve FIKRALAR

ÇEKİRGE

Avustralya'yı gezen Teksaslı milyoner, kızlavuzuna bir ineği gösterek:

— Bu nedir, diye sorar.

— İnek, efendim.

— Yahu bizde bunlara buzağı derler. Bir horoz görür, sorar. Aldığı cevap üzerine:

— Horoz mu dedin, bizde bunlara civciv derler. Derken, zıplayan bir kanguruyu gösterir ve sorar... Sabrı tükenen kılavuz:

— O mu efendim, der. O çekirgedir.

JERRY LEWİS

Hollywood'un ünlü komedyenlerinden Jerry Lewis, cimriliği ve faturalarını geç ödemesiyle de ün yapmış bir kişidir.

Şöyle ki:

Jerry Lewis'e bir gün terzisinden, altında şöyle bir not bulunan bir fatura gelmişti:

"Bu fatura tam bir yaşındadır."

Jerry Lewis, faturayı ikinci bir notla geri yolladı:

"Doğum günü kutlu olsun!"

DELİNİN ZORU

Avucundaki pireyi hastanenin en üst kat penceresinden hızla boşluğa fırlatan deliye arkadaşı sordu:

— Yani öleceğine inanıyor musun şimdi?

Pireyi atan deli, "Herşeyi düşündüm" gibilerden başını sallayıp sırıttı:

— Her durumda işi tamamdır arkadaşım, diye karşılık verdi. Eğer beyin üstü düşerse hık bile diyemeden ölür. Yok ayaklarının üstüne düşerse ömrünün sonuna kadar koltuk deynekleriyle dolaşmak zorundadır...

UYANIK

— Nedir bu minik çocukların sabahın köründe kalkıp okula gitmeleri. Ne dersin?

— Bence pek uygundur!

— Neden uygun olsun?

— Böylelikle uyanık bir kuşak yetişmiş oluyor da ondan!

Bu cevap üzerine ilk konuşan sustu. Öteki sordu:

— Ne sustun, ne düşünüyorsun?

— Uyanık kuşak ile uykusuz kuşak aynı mıdır diye...

ÜNİFORMA

Güney Amerika'da yeni iktidara gelen Gonzales hükümeti, üniformaları değiştirmeye karar verdi... Terzi çağrıldı, kıyafet tarif edildi. Yeşil pantolon üzerine kanarya sarısı bir ceket ve kırmızı ayakkabı. Cekette sırmalı apoletler.

— Bu üniforma, cumhurbaşkanlığı muhafız alayı için mi? diye sordu terzi.

— Hayır, diye cevap verdi sorumlu kişi. Hayır, gizli polis örgütü için

ŞAKADAN HOŞLANMAM

Iri yarı bir adamla ufak tefek bir adam yolda çarpıştılar. Uzun boylu tartıştılar, atıştılar. Sonunda iri yarı adam, ufak tefek olana bir tokat patlattı. Ufaklık buna fena halde kızdı.

— Bana bak arkadaş, dedi, demin-den beri konuşuyoruz ama, bu yaptığın şaka mıydı, ciddî mi?

— Elbette ciddî, dedi, öbürü.

— Ha şöyle söyle, çünkü şakadan hiç hoşlanmam da!

İKİ DELİ

İki deli kendi aralarında oyun oynuyorlardı. Biri ötekine:

— Bil bakalım, dedi. Avucumun içinde ne var?

— Bir tank diye cevap verdi deli. Öbürü, avucunu aralayıp baktı:

— Bilemedin.

— Bir gökdelen?

— Hayır.

— Boston Senfoni Orkestrası?

Öbürü tekrar avucuna baktı ve sordu:

— Peki, şef kim?

DİŞÇİDE

Diş doktoru, hastanın dişini saatlerdir oyuyordu. Bir sağa geçiyor, bir sola dolanıyor, habire oyuyordu.

Bir ara kan ter içinde ve bitkin bir şekilde sordu:

— Sizin sağ tarafınızda hiç altın dolgu var mıydı?

Hasta tükürdü ve yutkundu, terlerini sildi ve titrek bir sesle:

— Hayır, diye cevap verdi. O sorduğunuz benim yaka düğmem sanıyorum.

NASIL TUTTU?

Akşam davette nefis yemekler yenmiş, şaraplar içilmiş, bütün konuklar rehavet içinde üçer beşer dağılmışlardı salona.

— İnanın Kâmuran bey, dedi, kocam bu kahveyi ta Brezilya'dan getirdi.

Kâmuran bey, elini fincana dokundurdu:

— Olur şey değil! Hanımefendi, diye karşılık verdi. Olur şey değil! Nasıl oldu da bu kadar zaman sıcak tutabildi?..

DAMDAN DÜŞER

Sağlığı korumanın, hastalığa yakalanıp tedavi görmektense, yakalanmamanın öneminden konuşuluyordu. Aşılardan da söz edildi:

— Mesela çiçek aşısı, dedi birisi. Mutlaka yapılması gerekir.

— Adam sende, dedi öteden bir başkası. Neye yarar. Ben çok güzel bir çocuk biliyorum aşılandıktan iki gün sonra öldü.

— Nasılı var mı canım. Evin damından düşer düşmez!..

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

Şiir

AYVALIK

Ne güzel boğazları
Ayrıca adaları
Sevinçli insanları
Yeşil, mavi Ayvalık.

Masmavi denizleri,
Yemyeşil tepeleri,
Mis kokulu çiçekleri,
Yeşil, mavi Ayvalık.

Kotra dolu koyları,
Zeytin yüklü ağaçları,
Güzel kumlu plajları,
Yeşil, mavi Ayvalık.

Ilık geçen kışları,
Sıcak geçen yazları,
Çam kokulu baharları,
Yeşil, mavi Ayvalık.

Ekrem ARAS

KAFESTEKİ KUŞ

Kafesteki kuş,
Devamlı dışarı bakıyor
Özgür olmak istiyor
Öbür kuşlar gibi

Göklere doğru süzülmek
Ağaçlarda cıvıl cıvıl ötmek
Özgür olmak istiyor.

Küçük kuşu aldım elime
Gittim pencerenin önüne
Bıraktım onu gökyüzüne
Yavaş yavaş kayboldu ufukta.
İkimiz de mutluyduk.

Sevgi MEYDAN

YAŞAMA SEVİNCİ

Gülüyorum güneş gibi
Bütün dünyaya!
Söylüyorum sevincimi
Tüm insanlığa.

Gözlerimse parlamakta,
Aldığı coşkudan.
Sevinci buldu benliğim.
Uçan her kuştan!

Kalbim fırlayacak sanki,
Mutlu olmaktan.
Seviyorum yaşamayı,
Hür olduğumdan.

Necati ALBAYRAK

PEMBE GÜL

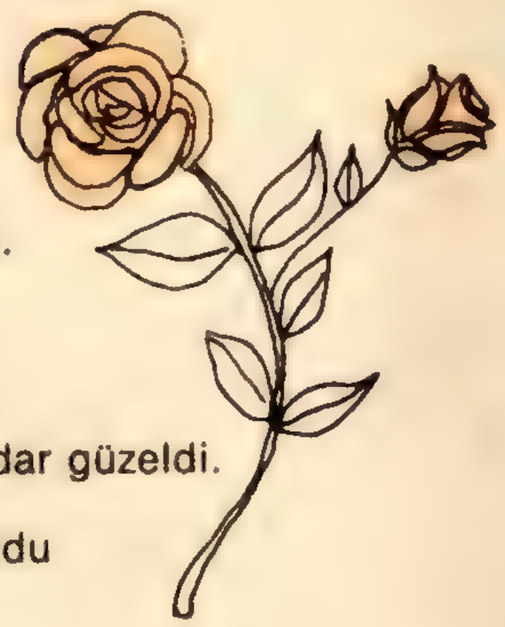

Bir gün bahçede
Pembe bir gül açtı.
Kalplere neşe saçtı.
Çünkü o bir doğa parçasıydı.

Kokusu etrafa yayıldı
Her gören ona bayıldı
Hiç kimse onu koparamadı
Çünkü o koparılmayacak kadar güzeldi.

Ne yazık ki bir gün geldi soldu
Bütün gözler ağlar oldu
Üzülecek ne var
Her şeyin bir sonu var.

Oya ALKAN

OYUNCAKLARIM

Küçüklüğümden beri oynarım
Bu oyuncaklarla
Arkadaştır onlar bana
Baktıkça duygulanırım.

Kocaman bir ayım vardı,
Her zaman benle yatardı,
Ama artık korkmuyorum,
Yalnız başıma yatmaktan.

İnsan büyüdükçe oyundan bıkıyor,
Ama onlara bakınca
İçimdeki heves yine uyanıyor,
İşte o zaman bıkmak bilmiyorum oynamaktan.

Şebnem ESER

Gülnur DEMİR

Öykü

AYNI DÜŞ

Yaz tatilimi geçirmek üzere köye, dedemin evine gitmiştim. Köy küçücüktü fakat, her tarafı ağaç ve rengârenk çiçeklerle kaplı, şipşirin güzel bir köydü. Dedemin de güzel bir çiftliği, küçük ahşap evleri vardı. Bahar müjdesini getiren ilk leylek, dedemin ahşap evinin bacasında yuvasını yapmıştı.

O gün, pırıl pırıl güzel bir yaz günüydü. Eşikte oturmuş dedemin tavuk-horozlara yem verişini seyrediyordum. Büyük parlak kırmızı bir horozun hareketleri izlenimimi çekti. İri horoz, çevresindeki tavuklara sataşıyor, kabarıyor, gagasıyla kanatlarının, kuyruğunun tüylerini düzeltiyordu. Babaannem, büyükbabam ile beni öğle yemeğine çağırmasıyla izlenimim yarıda kaldı.

Dedem, yemekte ertesi gün birlikte balık avına gideceğimizi söyledi. Benim ilk balık avım olacağı için habere çok sevindim. Yemeğimi yedikten sonra, yarınki balık avı için hemen hazırlıklara başladım. Mahzene inip dedemin kendi yapısı olan iki oltayı getirdim. Çoktan kullanılmadığı için, örümcekler oltalara ağlarını örmüşlerdi. Balık yemi için birkaç ekmek kırıntısını dedemin naylon çantasına koydum. Çanta ile oltaları içerisinde uyuduğum odanın bir köşesine bırakıverdim.

O gece, dedem tez yatmamı istedi. Vakit erken olduğundan gözüm uyku tutmuyordu. Dedem, bana bir güzel balık masalı anlatırken uyumuş kalmıştım. Sonra bir gürültüyle uyandım.

Uyandığımda gözlerim faltaşı gibi açıldı. Uyuduğum yerde bir değişiklik olmuştu. İçerisinde uyuduğum oda Kent'teki odamdı. Büyükbabamın köyü ise kilometrelerce uzaktaydı. Gerçeği yaşamışım gibi, dedemin bana anlattığı balık masalının bir kısmı hâlâ hatırımda idi. Düş gördüğüme inanamamıştım. Emin olmak için bitişik odanın kapısını açtım. İçerisinde annem-babam uyuyorlardı. Alçak bir sesle:

— Anneciğim!.. Anneciğim!.. diye seslendim. Annem:

— Ne var?.. Gene mi aynı düş?

— ....

Haklıydı annem. Hemen her gece aynı düşü görüyordum. Bundan önceki gecelerde de aynı düşü görmüş, annemi uyandırarak ona anlatmıştım. Hep aynı hikâyeyi dinlemekten annem de bıkmıştı. Uyandırdığımda aldığım cevap, "Gene mi aynı düş," oluyordu.

Mustafa BAYAT

ÖZGÜR KUŞ

Can'ın bir kuşu vardı, hiç ötmezdi. Çünkü özgür değildi. Sabahtan akşama kadar kafesin içinde dolanıp dururdu. Can, kuşun bu haline çok üzülürdü.

Sonbahar gelmiş, kuşlar başka ülkelere doğru yola çıkmışlardı. Can'ın evinin penceresi önünden kuşlar cıvıldaşarak geçti mi kafesteki kuş üzgün üzgün onlara bakardı. Bu olay Can'ı çok üzerdi.

Yine böyle bir sonbahar günüydü. Kuşlar pencerenin önünden geçiyorlardı. Kafesteki kuş çok üzülmüştü. Can, kuşun bu haline dayanamadı. Kafesin kapısını açtı, kuşu dışarı çıkardı. Kuş özgürlüğüne kavuştuğu için çok sevinmişti, cıvıl cıvıl öterek Can'a teşekkür etmek istedi. Can çok mutluydu.

Mehtap ÖZDEMİR

Satılmış AYAŞLI

Mektup Arkadaşı

CİHAN YANCI: 14 yaşındayım. Özel meraklarım akvaryum balığı beslemek, pul ve para koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: 288. Sok. No: 1/3 Murat Apt. Poligon-İzmir.

ZEYNEP MERİÇ: 13 yaşında, ortaokul öğrencisiyim. Özel meraklarım arasında pul koleksiyonu yapmak, geziye çıkmak, arkadaşlarımla bir konu üzerinde tartışmak ve televizyon izlemek gelir. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Kırıkköy/Lüleburgaz-Kırklareli.

MELTEM ERSAN: 12 yaşındayım. Özel zevklerim arasında paten kaymak, tenis ve basketbol oynamak, dans etmek ve müzik dinlemek gelir. Boş zamanlarımda pul, kartpostal, peçete ve anahtarlık koleksiyonları yaparım. Yurdun her yöresinden yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Savaş Sok. Savaş Apt. No: 12 A/6 Maltepe-Ankara.

KEMAL YAMAKOĞLU: Lise birinci sınıfa geçtim. Özel zevklerim; kitap okumak, pul biriktirmek, spor yapmaktır. Ayrıca el sanatlarıyla uğraşmaktan hoşlanırım. Yurdun her köşesindeki yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: 14. Durak Karşısı, Özelif Sitesi, 3. Blok No: 13 Demetevler-Ankara.

TURAN DERELİ: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında kitap okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı, kartpostal biriktirmeyi, gezmeyi çok seviyorum. Adres: Esentepe Kapullu Yolualtı No: 14 7/D Karabük.

AYHAN ÇELTİKÇİ: 12 yaşındayım. Özel zevklerim; kitap okumak, pul biriktirmek, resim yapmak, televizyon izlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Yenimetal-İş Yapı Kooperatifleri, H1 Blok No: 2 Kırıkkale-Ankara.

Karikatür

Barış POYRAZ

PAZARTESİ GÜNLERİ YAYIMLANIR/SAYI: 52

GENÇ GAZETECİLER!
«YENİ GAZETE»YE,
ÇEVRENİZDEKİ
İLGİNÇ OLAY
VE KİŞİLERİ ANLATAN
YAZI VE
FOTOĞRAFLARINIZI
BEKLİYORUZ.

Yeni Gazete

DÜNYADAN • YURDUMUZDAN • ÇEVREMİZDEN

GAZETEMİZDE
YAYINLANAN YAZI VE
FOTOĞRAFLARINIZ
İÇİN SİZLERE, BİRER
«GENÇ GAZETECİ»
KARTI GÖNDERECEĞİZ.

SON TIP MUCİZESİ

Ve "Suni deri" yaptılar

ÇAĞDAŞ tıp, bir harikasını daha gerçekleştirmek üzere. Üretilen yapay bir deriyle, ağır, öldürücü yanıklardan kurtulmak artık mümkün olacak.

Yaklaşık yirmi yıldır, özellikle İkinci Dünya Savaşı ertesinde, yerel savaşlarda kullanılan Napalm Bombası'ndan sonra, sürdürülmeye başlanan çabalar, ürünlerini vermeye başladı. Bilim adamları derinin üst tabakasının bütün özelliklerini taşıyan, silikondan yapay bir deri üretmeyi başardılar.

Batılı bilim adamları, başta da Amerikalılar ve Fransızlar, henüz deneme aşamasında bulunan buluşla da yetinmeyip, insan derisiyle silikonun bileşiminden daha **"doğal"** bir deri elde etme çalışmalarına giriştiler.

Şimdilik Batı'da deneme döneminde bile olumlu sonuçlar veren yapay deri, aslında bundan 10 yıl önce Çin'de yaygın olarak uygulanmaya başlanan bir yöntem. Batılı doktorlar, bir on yıldır sürdürdükleri çabalardan sonra Çin'de uygulamasını görünce çok şaşırmışlar ve ülkelerine dönüp hızla denemelerini geliştirmişler.

Şanghay Tıp Enstitüsü'nde üçüncü dereceden yanıklar, kullanılan yapay deriyle şimdiye kadar yüzde 90 oranında başarıyla tedavi edildi. Fransa'da **Dr. Prunerias** ve ekibi tarafından gerçekleştirilen yapay deri ameliyatları, Amerika'da da Boston-Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde yapılıyor.

Çinliler yanık yaralarına yapay deriyi yapıştırma işlemini 8 saatlik bir ameliyatla bir seferde gerçekleştiriyorlar. Batı'da ise uygulama farklı ve birer saatlik ameliyatlar bir haftadan fazla bir zaman alıyor. Ameliyat sırasında operatörün elinin çabuk olması gerekiyor. Yara yeri genişse, parçaların tam nereye yapıştırılacağını çok iyi bilmek ve yapıştırılan parçaların üzerine havayla temasını engellemek için hemen gazlı bez sarmak gerekiyor.

Uygulama sırasında hasta mutlaka bayıltılıyor ve vücuduna bağlanan elektrotlarla tansiyonu vb. sürekli denetleniyor. Hasta ameliyattan sonra üç hafta süreyle hergün özel bileşimlerle hazırlanmış bir banyoyu tekrarlıyor. Bu yolla, yara, mikroplardan korunuyor.

Hastanın ayrıca vücut ısısının bir ortamda, yani 36 derece sıcaklıkta tutulması gerekiyor. Yanık sonucu büyük ölçüde su kaybına uğrayan hastanın herhangi bir ameliyat geçirmiş kişiden çok daha fazla kalori gereksinimi oluyor.

Silikonun doğal deriyle karışımından elde edilmesi planlanan yeni derinin yaygın üretimine geçildiği anda, en ağır yanıklar bile korkutucu olmaktan çıkacak.

ANTAKYA ARKEOLOJİ MÜZESİ

Genç Gazeteci
Yusuf Kızıldağ
Antakya'dan bildiriyor

Antakya Arkeoloji Müzesi dünyanın ikinci mozaik müzesi durumundadır. Müzedeki eserlerin büyük bir çoğunluğunu mozaikler meydana getirmekle beraber bunların yanında para koleksiyonları, mezarlar ve çeşitli heykellerde sergilenmektedir.

Müzede teşhir edilen mozaiklerin büyük bir çoğunluğu M.S. 11. ve III. yüzyıla ait olup Antakya'nın Harbiye ilçesinden çıkartılmıştır. Bilindiği gibi mozaik, küçük renkli taş parçalarından yanyana getirilerek yapılan resim ya da şekillerdir. Bu mozaikler ilk çağlarda saray ve bazı evlerde yer döşemeleri olarak kullanılmışlardır.

Edindiğimiz bilgilere göre müzenin en büyük sorunu yer darlığıdır. Yer sorunu yüzünden birçok eserler depoda bekletilmektedir. Müze Antakya'ya gelen turistlerin ilk uğrak yeri olmaktadır.

TELE-GAZETE GÜNLÜK YAŞAMA GİRDİ

Üç yılı aşan deneme çalışmalarının başarıyla sonuçlanmasıyla birlikte, Tele Gazete uygulamasının eylül ayı başında Almanların günlük yaşamına girdiği bildiriliyor.

"Modem" adlı küçük bilgisayar ile bir televizyon ekranından oluşan sistem, istenilen bilgiyi telefon kabloları yoluyla aktarıyor.

Bu aleti kullanarak günün 24 saatinde ekonomiden hava durumuna spordan politikaya kadar istenilen her türlü bilgiyi edinmek olası...

ÇOK UCUZ

Almanya'daki 90 günlük gazete, 36 genel magazin, 6 program ve 114 uzmanlık dergisiyle bağlantısı olan telegazete sistemi, bu yayınlardan herhangi birindeki bir bilgiyi istenildiği anda elektronik olarak evlere ulaştırıyor.

Bütün bu hizmetler karşılığında Alman Posta İdaresi, ayda yalnızca 8 mark (715 lira) talep ediyor.

Yetkililer, tele-gazete abone sayısını 1990 yılına kadar 4 milyona ulaştırmayı hedeflediklerini belirtiyorlar.

SİİRT'TE YÜZME HAVUZU

Genç Gazeteci İsmail Selim Siirt'ten bildiriyor

Denizlerden çok uzak ve oldukça sıcak olan şehrimizin bunalan halkına bir yüzme havuzu yapılmak istenmiş ve birçok girişimden sonra 1976 yılında Siirt yüzme havuzunun temeli atılmıştır. Havzun inşaatı aksaklıklar yüzünedn 1981 yılında bitirilebilmiştir.

Ancak teknik eleman yokluğu, su sorunu nedeniyle havuz bu güne kadar faaliyete girmemiştir ve ne zaman faaliyete geçeceği de belli değildir.

Şu ana kadar 37 milyon TL.harcanan Siirt yüzme havuzu 1400 metrekarelik alan üzerinde kurulmuş olup 25 metre uzunluğunda, 12 metre genişliğinde ve 1.80 metre derinliğindedir.

Hüsnü Züber'in yakarak işlediği kaşıklardaki desenlere Türk motifleri hâkim.

TAHTA KAŞIKLARIMIZ DÜNYAYA TANITILIYOR

ÜLKEMİZDE yakmadağlama (Pyrogravure) sanatının öncüsü olan ve Türk tahta eşyalarından kaşıklarımızı dünyaya tanıtan sanatçı Hüsnü Züber'in, Avrupa ve bazı Afrika ülkelerinde açtığı sergiler ilgi görüyor.

Münih, Frankfurt, Hannover, Köln, Marsilya, Cenova, Napoli, New Castle, Tunus, Cezayir, Amman ve Yugoslavya'nın bir çok kentinde eserlerini sergiledi.

Türk motifleriyle işlediği kaşıklardan 450 parçalık Türk tahta eşyası ve 600 Türk motifi koleksiyonu oluşturan Hüsnü Züber, evini müze haline getireceğini ve eserlerini devlete bağışlayacağını söylüyor.

90 yıl önce Abdülhamit zamanında yapılmıştı

Tarihî Haydarpaşa Lisesi artık tıbbın hizmetine giriyor

YAPIMINA bundan 90 yıl önce İkinci Abdülhamid zamanında İtalyan mimarı **Valeri**'nin projesi ile başlanılan Haydarpaşa Lisesi'nin tarihî binasının bir bölümü yeniden Türk tıbbının hizmetine giriyor.

Yıllarca süren ihmal sonucu bugün pek çok yeri harabeye dönen tarihî binadaki onarım çalışmalarının tamamlanması ile bu yıl ilk kez öğretime açılacak Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin ilk öğrencileri de burada eğitilecek.

• Yapımına 30 bin sarı lira altını harcandığı ileri sürülen, 57 bin metrekare alan üzerinde 17 bin metrekareyi kaplayan Haydarpaşa Lisesi'nin tarihî binasına, Padişah İkinci Abdülhamit'in Seraskeri **Rıza Paşa**'nın buyruğu ve Gülhane Askerî Hastanesi'ni kuran Alman Prof. Dr. **Rider**'in büyük çabaları ile başlanmıştı. İtalyan Mimar Mösyö Valeri'nin projesi ile barok tarzında yapılan ve inşaatı 10 yıla yakın bir sürede tamamlanan bina ilk olarak Alman hoca Rider'in ısrarlı çabaları sonucu 1903 yılında Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane'ye tahsis edilmişti. 1909 yılında sivil tıp fakültesininin de taşınmasıyla öğretimine 1933 yılına kadar tıp okulu olarak devam etti. O zamanlar deniz kıyısında bulunan deniz yönünde geniş merdivenli büyük bir giriş kapısı ile kapının yanına iki yüksek saat kulesi yapıldı. Okul yöneticileri de Padişah İkinci Abdülhamit, geliş gidişlerinde bu kapıyı kullanırlardı. 1933 yılında Üniversite reformu ile tıp fakültesinin Beyazıt'a taşınması sonucu bir yıl kadar boş kalan bina, 26 Eylül 1934'te Atatürk'ün buyruğu ile Haydarpaşa Lisesi olarak öğretime açıldı. Okul, adını, binasının inşaatı sürerken ortaya çıkan 1897 Osmanlı-Yunan savaşında büyük yararlılıklar gösteren **Haydar Paşa**'dan aldı. 1934'te öğretime açıldığında bünyesinde İstanbul Muallim Mektebi'ni de barındıran okul, 1936-1937 öğretim yılında tamamen müstakil hale getirildi. Tarihî bina, tıp fakültesi olarak kullanılırken 3224 doktor çıkardı, lise olarak kullanıldığı son 50 yılda ise 25 bin genci mezun ederek yaşama kazandırdı. Yetkililer, gerek bakımsızlık ve gerekse tavanlarının çok yüksek olması yüzünden öğrencilerin kış aylarında yıllarca üşümekten kurtarılamadığını, o nedenle onarımın tamamlanmasından sonra bu iş için **"püskürtmeli sıcak hava"** kullanılmasının düşünüldüğünü belirtiyorlar. Şimdi tarihî bina, hem Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne, hem de yatılı bölümü bir süre önce kaldırılan Haydarpaşa Lisesi öğrencilerine hizmet vermeye hazırlatılıyor.

Yapımına bundan 90 yıl önce İkinci Abdulhamit zamanında başlanılan Haydarpaşa Lisesi'nin kullandığı tarihi bina 50 yıl sonra yeniden Turk tıbbına hizmet verecek. Yıllarca suren ihmal sonucu harabeye donen tarihi binanın alnındaki İkinci Abdulhamit'in mermer üzerine yapılmış tuğrası da bu donemde tahrip olunca, bir tavan arasında toz - toprağın içine gomulmuş. Şimdi butun çabalar hem bu tarihi yapıyı kurtarmaya, hem de ondan daha iyi yararlanmaya yoneltildi...

CIMCIME
Küçük LORD

GEÇEN GÜN ELİME KÜÇÜK LORD DİYE BİR KİTAP GEÇTİ...

BU KİTAP, ÇOK İYİ ÖĞRENİM GÖREN SÜREKLİ GÜZEL GİYSİLER GİYEN VE BİR RASTLANTI SONUNDA LORD OLAN BİR ÇOCUKTAN SÖZ EDİYOR.

ANLADIĞIM KADARIYLA BÖYLE BİR OLAY HER ÇOCUĞUN BAŞINA GELEBİLİR. AMA OLAMAZ. ÖZELLİKLE BENİM HİÇ. BİR KERE AMERİKALI DEĞİLİM VE SEDRİK ADINI TAŞIMIYORUM.

ÜSTELİK ÖĞRENİMİM DE ŞÖYLE BÖYLE SAYILIR. YOK CANIM BENİM BAŞIMA BU TÜR BİR OLAY GELEMEZ. AMA DİYELİM Kİ GELDİ...

DİYELİM Kİ GÖKDELENLER KENTİ NEW YORK'TA DOĞDUM. NELER SAÇMALIYORUM BEN? O ZAMANLAR GÖKDELENLER YOKTU Kİ...

İŞTE EN İYİ ARKADAŞIM BOYACI DİK!

VE KÖŞEDEKİ BAKKAL HOBBS!

BAKYAVRUM! AMERİKA'DA KRAL VE KRALİÇE OLMAMASI EN BÜYÜK ŞANSIMIZ.

...TABİ LORDLARINDA OLMAMASI...

GÖYLE BAKAYIM, BÜYÜYÜNCE NE OLACAKSIN?

BİRLEŞİK DEVLETLER BAŞKANI!

BİR GÜN İNGİLTERE'DEN BİR AVUKAT BİZE GELSİN VE DESİN Kİ...

BENİ KONT DORİNKUR GÖNDERDİ. SON GÜNLERİNDE TORUNUNU ŞATOSUNDA GÖRMEK İSTİYOR.

NE? ARKADAŞLARIMI VE NEW YORK'U NASIL BIRAKIR DA GİDERİM? KİM BU BANA TORUNUM DİYEN ADAM?

SURATINA BİR ÇARPTIM MI!

CIMCIME!

KONT, SENİN DEDENDİR, SÖYLE BAKAYIM KÜÇÜK LORD OLMAK İSTİYOR MUSUN, İSTEMİYOR MUSUN?

İSTİYORUM TABİ! HEMEN GİDELİM.

GİLR

AMA DEDEM BU KADAR ZENGİNSE ÖNCE BANA BİRAZ PARA VERSİN DE ARKADAŞLARIMA ARMAĞAN ALAYIM.

NE GÜZEL DAVRANIŞ!

SİZE BİRŞEY İTİRAF ETMEK İSTİYORUM BAY HOBBS! BAŞKAN OLAMAYACAĞIM, ÇÜNKÜ GALİBA BİR İNGİLİZ LORDU OLACAĞIM.

POTATO

HMM! YAZIK! AMA ALTIN SAATE TEŞEKKÜRLER!..

UZUN BİR YOLCULUKTAN SONRA İNGİLTERE'YE VARDIK..

DAHA SONRA DA FAYTONA BİNEREK...

DEDEMİN ŞATOSU BU MU?

HAYIR! BU HİZMETÇİLERİN KALDIĞI YER!

ÖYLEYSE BU!

BU DA SEYİSLERİN YERİ.

İŞTE! DEDENİN ŞATOSU BU!

ANNECİĞİM!

O ZAMAN BU!

BU DA ANNENİN KALACAĞI YER!

OH!

ANLADINIZ MI? KOSKOCA ŞATODA YER YOKMUŞ GİBİ ANNEMLE BENİ AYIRMAYA KALKIYORLARDI.

NEDENİ DE, KONTES OLARAK DOĞMUŞ OLMAMASI.

ALSIN ŞATOLARINI BAŞINA ÇALSIN!

GIRTLAĞINA

AY AZ DAHA UNUTUYORDUM LORD OLDUĞUMU...

BEN KÜÇÜK LORD'UM. İYİ BİR ÖĞRENİM GÖRDÜM. SİZ DE BENİM DEDEM OLMALISINIZ

HIMMM...

DEDECİĞİM, HADİ BİRLİKTE BİRAZ DOLAŞALIM.

HIMM!

BÖYLECE DOST OLDUK.. BİRGÜN DEDEM BANA BİR AT ARMAĞAN ETTİ. BİRLİKTE YOKSULLARIN SEFALET İÇİNDE YAŞADIĞI BİR KÖYE GİTTİK...

DEDE, DEDE SEN ÇOK İYİSİN. ONLAR İÇİN BİR ŞEY YAPAMAZ MISIN?

NE İYİSİ! BENCİL İHTİYARIN TEKİ BU ADAM!..

AH ONU BİR ELİME GEÇİRSEM!..

CİMCİME! UNUTMA!

YETER! BU KADAR ADALETSİZLİĞE DAYANAMAM!

SLAM

BERBAT BİR ÖYKÜ BU!

NE OKUYORSUN CİMCİME?

KÜÇÜK LORD'UN ÖYKÜSÜNÜ! SONRADAN LORD OLAN ÇOCUĞUN ÖYKÜSÜNÜ?

SONRADAN NASIL LORD OLMUŞ?

KONT DEDESİ OLDUĞU İÇİN...

SENİN DE BÖYLE KONT DEDEN VAR MI?

YOK. BENİM DEDEM MAKİNİSTTİ.

BENİMKİ DE NALBANT. ÖYLEYSE BİZ ŞANSLI TORUNLARIZ...

NEDEN?

NEDENİ VAR MI! BÖYLECE DEVLET BAŞKANI OLMA ŞANSIMIZI YİTİRMEMİŞ OLUYORUZ. FENA MI?

KENDİ KENDİNİ SULAYAN SAKSI

Bir Türk firması, içindeki çiçekleri bir ay süreyle kendi kendine sulayan saksıları piyasaya çıkardı. Saksılar, su koyma kapağı, ızgara, fitil bez, hava deliği, hava boşluğu, su deposu ve su göstergesinden oluşuyor. Bu özel saksıları kullanabilmek için öncelikle dipteki kafes üzerinde yer alan kumaşı birkaç damla suyla ıslatmak gerekiyor. Saksıya konulan hafif toprak ilk sefere mahsus olmak üzere hafifçe sulanıyor. Çiçeğin dikim işlemi sona erdikten sonra depoya yeterli su konuluyor. Çiçeğin kökleri kendisine gerekli olan suyu buradan emiyor.

KEDİLER MÜZESİ

10 Ağustos 1983'te Avrupa'nın yegâne "Kediler Müzesi"nin açılışının birinci yıldönümü kutlandı.

Müzeyi, bu tarihe kadar 15 bin kişinin ziyaret ettiği bildirildi. 10 bin değişik kedinin fotoğraf, tablo ve heykellerinin sergilendiği müze, 1982'de Rosemar Müeller adındaki "kedisever" bir hanım tarafından açılmıştı. Müeller'in, kedilerle ilgili koleksiyonu, yirmi yıllık bir çalışma sonunda gerçekleştirmeyi başardığı belirtiliyor. Müzede sergilenen çeşitlerin daha da artırılmasına çalışılıyor.

DAĞCILIK KAZALARI

Fransa'da 1983 yazında deniz gibi, dağlar da bir hayli can aldı.

1983 Haziran ayı başından itibaren "Fransız Alpleri"nde meydana gelen 42 kazada 32 kişi öldü, 103 kişi yaralandı.

1982 yazında 91 kazada 9 kişi ölmüş, 78 kişi yaralanmıştı. 1981 yılında ise, dağcılık sporu yapılırken meydana gelen kazalarda 7 kişi ölmüş, 88 kişi yaralanmıştı.

Kazaların iki nedeni var: Dağcılık sporunu bilmemek ve ansızın değişen hava koşulları...

ÜZÜMÜN ANAVATANI

Üzümün kesin olarak anavatanının neresi olduğu bilinmiyor. Bununla birlikte, yapılan araştırmalar, Avrupa asmasının anavatanının Anadolu olduğunu ortaya koyuyor. Tam bilimsel bir tarihsel gerçeğe dayanmamakla birlikte, ilk insanların asmayı önce Anadolu'nun kuzeydoğusunda bulduklarını anlatan birçok görüş vardır. Anadolu'da ilk siyasal birliğin kurulduğu ve uygarlığın başladığı M.Ö. 4000 yılları aynı zamanda bağcılık için bir başlangıç kabul ediliyor. Gerçekten de o dönemde Hititler, bağcılık yapıyor, üstelik üzümden şarap elde etmesini biliyorlardı.

DOMUZ YARIŞI

Hollanda'nın Bentelo kasabasında düzenlenen domuz yarışları büyük olaylara yol açtı. Beş bin kadar kasabalı tarafından izlenen yarış, başlamasından çok kısa bir süre sonra Hayvanları Koruma Derneği'nin öfkeli üyeleri tarafından baskına uğradı. Yarışın yapılmasını önlemek isteyen üyeler, zavallı domuzlara eziyet edildiğini belirten 14 bin imzalı bir protesto mektubunu yarış komitesine verdiler. Ancak, her şeye rağmen yarış yapıldı ve 100 metrelik yarışa katılan 76 domuzun hepsi — yarışma birincisi dahil — ertesi gün mezbahaya götürülerek kesildi...

MAC COY — Beyaz Ölüm — 1

1873 KIŞI... MONTANA'NIN YÜKSEK VADİLERİ KARLARLA KAPLI. ŞİDDETLİ SOĞUK, İNSANIN İLİKLERİNE KADAR İŞLİYOR. İHTİYAR BİR KÖYLÜ DAĞA TIRMANIRKEN KURTLARIN ARASINDA KALINCA, YÜKÜNÜ VE ATINI YİTİRİR...

EĞER BİR AN ÖNCE TEPEYE ULAŞAMAZSAM, BU VAHŞİ YARATIKLAR BENİ YİYECEKLER.

BURADA DURMALIYIM. BAŞKA SEÇENEĞİM YOK

GRRRRR!!

GRRRR!!

HAUU!!

AL SANA PİS HAYVAN!

CRACK!

TANRIM YARDIM ET! BU HAYVANLARA YEM OLACAĞIM.

GRRRR!

GROOAH!

PAW! PAW! PAW!

AAOUW!

GROON?!!

KAIIIIII!

GRRRRRR!

HAH HAH! ONLAR BİRBİRLERİNİ YİYENE KADAR BEN TEPEYE VARIP, KORUNACAK BİR YER BULURUM BİR DE ATEŞ YAKTIM MI, KEYFİME DİYECEK OLMAZ!

!

GÖZLERİME İNANAMIYORUM. BİR KULÜBE BU.. HEMEN ORAYA GİTMELİYİM.

HEY! KİMSE YOK MU?

GALİBA KİMSECİKLER YOK.

OH TANRIM! KURTULDUM SANIRIM. DİŞ GÖRMÜYORUM. GERÇEK BİR KULÜBE BU...

HEY! KİMSE YOK MU ORADA? HA! HA! HA!

HEY! KİMSE YOK MU? ÇIKIN ORTAYA.

AMA BU KULÜBEDE OTURANLAR NEREDE ACABA?

RRRR!...

HOUUU!
HOUUU!

!

YABANCI!
YAKLAŞ BANA!
YAKLAŞ! YAKLAŞ!
YARDIM ET
BANA!

KİM
VAR ORADA!
KİMSİN
SEN?

TANRIM!
DELİ
OLACAĞIM.

GRRR!

PALA
Ciçs. 4

Sürecek

ETİ
CİN
Tadın
bakın
ne biçimmm!

Ciddi ve istikrarlı yönlendirme, tasarrufun güvencesidir.

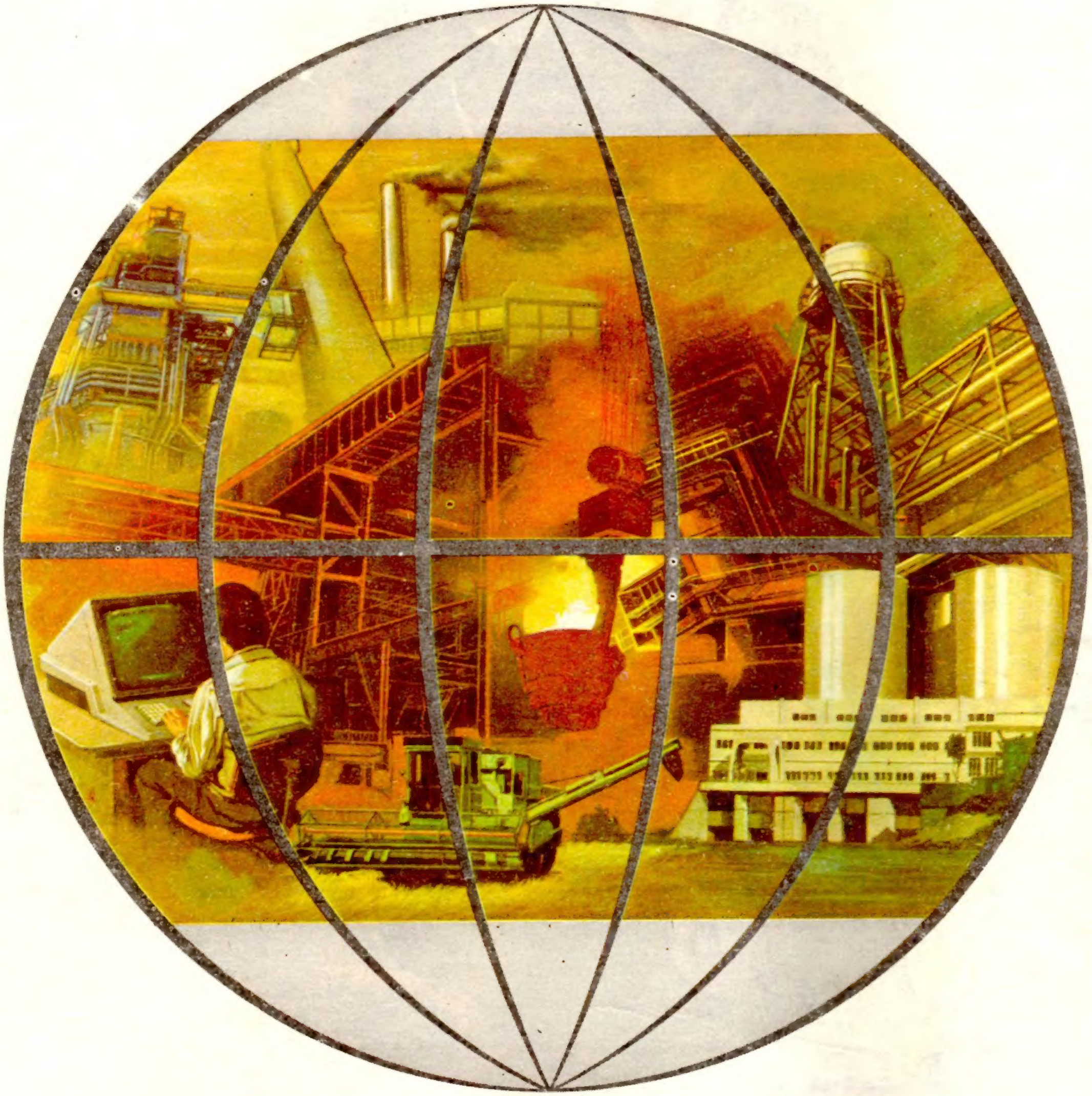

Türkbank, tasarrufun güvencesine
ve yönlendirilmesine
tam yetmiş yıldır gösterdiği
özen ve ciddiyetle, ülke ekonomisine
büyük katkılar sağlamaktadır.
Mutluyuz, gururluyuz.

Daima güvenle,
daha mutlu geleceğe.

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK

İŞGÜDER